

HAFTALIK SiYASi GAZETE

SOSYALiST CUMHURiYET

SAYI: 251 / 27 Eylül 2022 - 5 TL

Pusula:
Ukrayna

Rusya Savaşı

S.10

BAŞYAZI

Sayfa 2

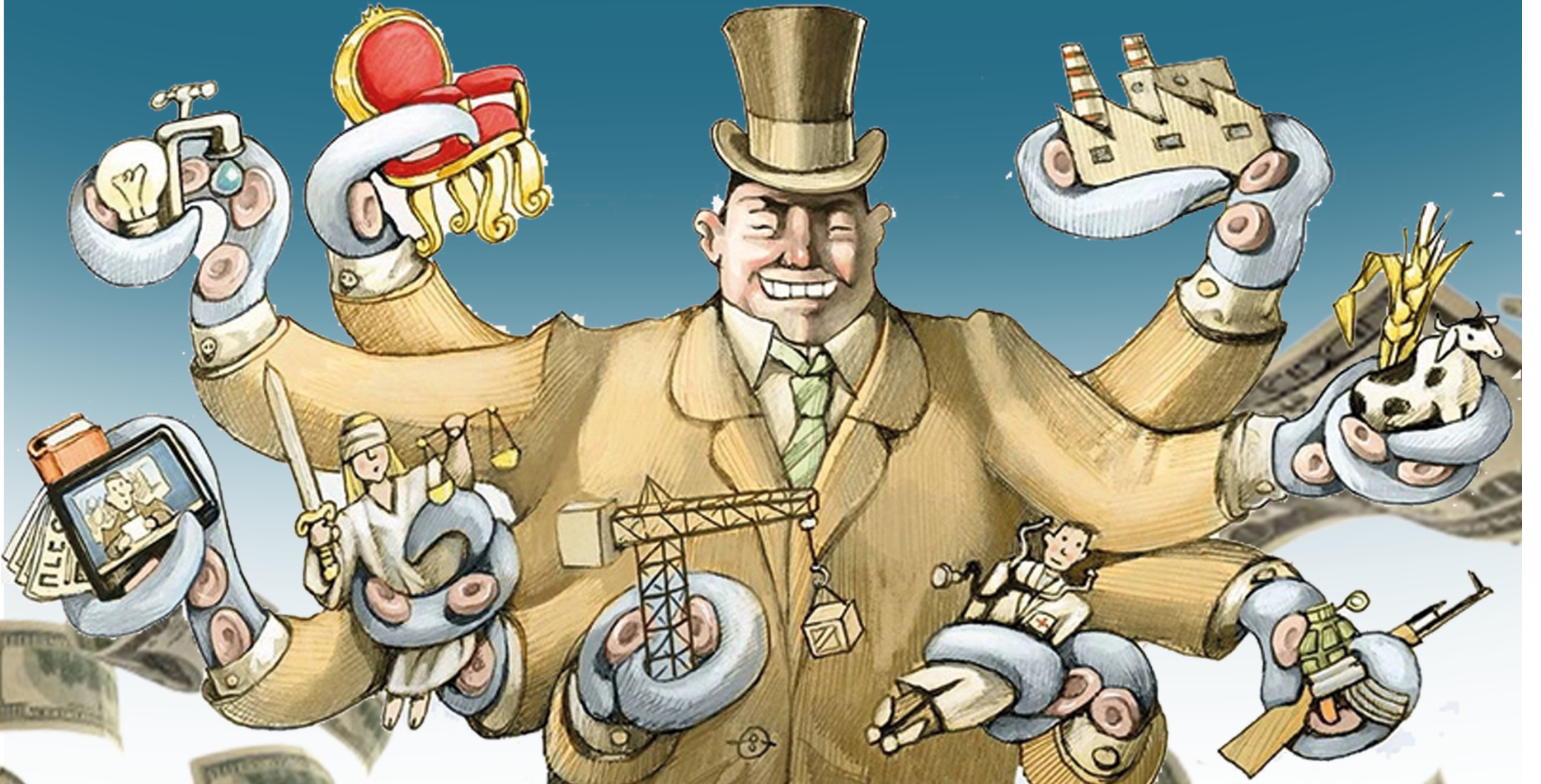
İran'dan Türkiye'ye:
Siyasal İslamcılık 'dersleri'

GÜNDEM

Sayfa 15

İKD 2. Türkiye Konferansı
Tamamlandı

İşte Beşli Çete: ABD, AKP, Patronlar, Mafya, Tarikat

BAŞYAZI

İran'dan Türkiye'ye: Siyasal İslamcılık 'dersleri'

İran'da iktidara ve rejime karşı ortaya çıkan toplumsal tepki, bir dizi boyutuyla birlikte ele alınmak durumunda. Ama öncelikle ifade edilmesi gereken, ortaya çıkan toplumsal tepkinin mevcut rejime, rejimin baskıcı karakterine ve özelde dine dayalı devlet yönetimine karşı siyasal bir tepkinin dışavurumu olduğudur.

Her toplumsal tepki, belli bir "dolmuşluğun" ürünüdür. İran'da "İslami kurallara göre örtünmeme" nedeniyle İranlı bir kadının gözaltına alınması ve sonrasında ölümü, biriken tepkinin patlamasına neden olmuş, doğrudan rejimi ve din devletini karşıya alan bir toplumsal tepkiye yol açmıştır. İran'daki tablo, meselenin etnik ya da belli bölgelerden ibaret bir tepki olmadığını gösteriyor. Neredeyse İran'ın hemen hemen bütün büyük kentlerinde ortaya çıkarken, devletin kolluk güçleriyle doğrudan karşı karşıya gelebilecek bir öfke birikmesini de göstermiştir. İran halkının, İran şeriat rejimine, onun doğrudan baskısına ve despotik yönetim biçimine artık dayanmadığını gösteriyor.

Türkiye solunda bu mesele, belli bir boyutuyla ele alınarak İran'daki gelişmelerin önemli tarafı gölgede bırakılabiliyor. Kastedilen şudur: İran'ı hedef tahtasına oturtan emperyalizmin İran'daki olaylarda ne kadar parmağı var ya da bu süreç emperyalizmin müdahalesine zemin oluşturabilir mi? Önemsiz değil, ancak meselenin başka noktalarına parmak basmak en az bunun kadar önemli ve Türkiye'de siyasal mücadele verirken bu sorunun yanıtını aramak emekçiler açısından ayrıca bir ihtiyaç.

İran bir şeriat rejimi. Türkiye'de siyasal İslamcılarının, "Sünni-Şii" ayrımı üzerinden İran'a baktıkları da biliniyor. İran'ın güçlenmesi onlar açısından Şii'nin Sünniliğe üstünlüğü gibi algılanmasına yol açıyor. Suriye'nin emperyalizm müdahalesinde İran'ın Suriye'nin yanında durması, siyasal İslamcılar açısından "Şii Hilali" oluşuyor diye büyük bir tepki duymalarına yol açmıştı. Şeriat rejiminin Sünni versiyonu Körfez Arap ülkelerinde var. Ancak bu ülkelerin bir siyasal İslamcı model oluşturdukları söylemek mümkün değil. Hem emperyalizm tarafından kurulmaları hem devletten ziyade petrol şirketine benzemeleri açısından bir sentetiklik taşıdıkları için. Ancak İran toplumsal, iktisadi ve siyasi yapısıyla İslamcılık açısından bir model olmaya teşkil edebilecek niteliklere haiz. Bununla birlikte İran'daki Şii modeli, İran'ın kelimenin tam anlamıyla gerçek bir şeriat devleti olmadığı anlamına gelmiyor, tam tersine rejim ve devlet şeriat esaslarına ve toplum şeriat kurallarına göre yapılandırılmış bulunuyor. İran'daki İslamcı model, siyasal İslamcılığın vaatlerini ve siyasal projesini somutluyor. Bu anlamıyla, İran rejimi, şeriat devletin ve siyasal İslamcılarının programının somutlanmış halidir.

Hal böyle iken, İran'da kurulan şeriat rejiminin karakteri ve niteliği bir kez daha ortaya konmak durumunda. İran'daki rejim, bir şeriat devleti ve rejimi olarak, baskıcı, despotik ve faşizan bir karaktere sahiptir. Kapitalist ekonominin bütün sömürücü niteliği ile hayat bulduğu iktisadi bir yapı ve sınıf mücadelesinin din adına bastırıldığı siyasal bir yapı mevcuttur. Her din temelli ve teokratik biçim-

ler gibi İran'da bir şeriat rejimi, yönetimi, iktidarı ve devlet biçimi, ontolojik olarak temel insan hak ve hürriyetleriyle çelişki içindedir. Şeriat rejimi, siyasi alandan toplumsal alana din kurallarını dayatırken bugünün toplumsal yaşam gerçeğine uyumsuz bir istibdat rejimi olarak karşımıza çıkıyor. İran'da görülen toplumsal tepki, bu gerçeği açığa çıkarırken, aslında sınıf mücadelesinin dolayimli tezahürü olarak karşımıza çıkıyor. İslamcı bir rejimden, özgürlük, eşitlik, adalet, insan hakları, demokrasi çıkmıyor. Sokak ortasında insanlar sopalarla dövülüyor, polis devleti niteliği ile toplum zapturapt altına alınıyor. Durum budur ve tipik bir kapitalist ülkeden daha ötesini temsil etmiyor! Doğrudan "ahlak polisleri" ile yaşam tarzına din adına müdahale, temel hak ve özgürlükler ile yana yana gelemez!

İşin bam teli ise İran ve Türkiye arasındaki paralellik ve buranın daha fazla önemsenmesi gerekmektedir. Türkiye'de siyasal İslamcılık örtünme ve "başörtüsü" üzerinden sözde "özgürlük ve demokrasi" söylemi geliştirerek mağduriyet üzerinden politika yapmışken, bugün İran'da tersinden "dini kurallara göre örtünme zorunluluğu" dayatılmaktadır. AKP iktidarı, daha buraya geçemedi. Türkiye'nin ilerici birikimi ve Cumhuriyet'in kazanımları, güncel olarak ise Gezi Direnişi, AKP'nin daha ileriye gitmesini durdurmuştur. Böyle bir direniş hattı olmasaydı, bir dizi gerici odağın, doğrudan kadınlara yönelik söylemi bile, Türkiye'nin içinde bulunduğu tehlikeyi gözler önüne sermeye yeter de artar bile. İran'da artık insanların "örtünme dayatmasına ve zulmüne" karşı ayağa kalkması, Türkiye'de türban üzerinden yaratılan politik iklimin ayaklarını yerden kesmekte, "insan hakkı söyleminin" zeminini ortadan kaldırmaktadır. Bugün İran'daki dine, şeriata ve şeriat rejimine yönelik tepki, aynı zamanda siyasal İslamcılığa dönük politik olduğu kadar aynı zaman ideolojik bir karşı çıkıştır. Türkiye'de siyasal İslamcılarının ne kadar palazlandığı biliniyor. Siyasal İslamcılığın Ortadoğu'da uyumlu/ılımlı İslam adına parlatıldığı günler geride kalırken, bir proje olarak başarısızlığı İran örneğinde de tescillenmiş bulunmaktadır. Şeriat rejimi, kurtuluş değil, karanlık ve baskıdan başka bir siyasal biçim yaratamaz, yaratamıyor. Türkiye'de AKP iktidarı ve İran'da molla rejimi ampirik iki veridir.

Bu konuda söylenmesi gereken bir başka şey ise, Türkiye'de siyasal İslamcılarının, İran'daki İslamcılardan daha köktenci bir bakışa sahip olmalarıdır. Şii İslamcılık ile Sünni İslamcılık arasındaki temel farklardan birisi de kadınlara yönelik dayatma ve baskı konusunda ülkemizdeki İslamcılığın bu konuda Vahabilik ile eşdeğer olduğunu söylemek abartı sayılmamalıdır. Bu gerçek bile Türkiye'de siyasal İslamcılığın nasıl bir tediye içinde olduğunu göstermeye yeter de artar bile.

İran'daki toplumsal tepkinin değerlendirilmesinde bizce en önemli nokta ise laiklik başlığındadır. Temel hak ve özgürlüklerin, yurttaşlık haklarının garantisini açısından laikliğin önemi bir kez daha -ders niteliğinde- karşımıza çıkmıştır. Türkiye'de siyasal İslamcılık kendisine iki düşman belirlemiştir. Kapitalizme asla dokunmayan, emperyalizme "sözde

dokunan" ama özde doğrudan emperyalizmin ve tarihte Nazizmin destekçiliğini yapan bir siyasal hareket ve tarikat örgütlenmesi olarak bugüne gelmiştir. Siyasal İslamcılarının bütün kanatları, başta tarikatlar örneğin holdingleşmiştir, AKP örneğinde olduğu gibi doğrudan ABD'nin ve Siyonist İsrail yönetiminin taşeronluğunu üstlenmiştir, FETÖ ise doğrudan ABD'nin aparatı olarak işlev görmüştür. Siyasal İslamcılık ülkemizde komünizm ve Kemalizm'i hep düşman belirlemiş, bu düşmanlık siyasal dilde ise "laiklik eşittir dinsizlik" propagandasıyla sürdürülmüştür. Laiklik düşmanlığı üzerinden kendisini var eden, laikliğin karşısına dini ve inancı koyarak kendini meşrulaştırmaya çalışan siyasal İslamcılık, İran örneğinde görüldüğü gibi özgürlük, hak, hukuk başlıklarında gerçek yüzünü açığa çıkarmıştır. "Laiklik dinsizlik eşitliği", İran'da görüldüğü üzere "laiklik yoksa özgürlük yok" gerçeği ile tuz buz olmuştur. İran halkının özgürlük talebinin yolu, açıktır ki laiklikten geçmektedir. İran'a bakarak ülkemizde laiklik düşmanlığına karşı laikliği yeniden kazanma mücadelesinin önemi bir kez daha ortaya çıkmaktadır.

İran'daki toplumsal tepkinin nereye evrileceği, bunun potansiyeli, rejimin toplumsal tabanının gücü vs. gibi konular da elbette değerlendirmeye ihtiyaç duyuyor. Yukarıda değindiğimiz gibi İran'ı analiz ederken bütünlüklü bir bakış açısıyla ele almak zorundayız. Bu bütünlüğün bir diğer önemli başlığı ise emperyalizmin İran'a yönelik hesapları, planları ve müdahaleleridir. Bu açıdan şeriat rejimine karşı biriken tepkinin emperyalist müdahaleye zemin oluşturup oluşturmadığı ve aynı zamanda doğrudan emperyalist bir müdahalenin tezahürü olup olmadığıdır.

Öncelikle, bu mesele en fazla İran'ın ilerici, devrimci, sosyalist ve yurtsever güçlerinin dikkatlice ele alması gereken politik sorunun başında gelmektedir. Emperyalizminin İran'daki politik uzvu pek doğal ki liberalizm olacaktır. İran solu, liberalizmle arasına koyacağı mesafe, onun emperyalizme karşı mücadelesi ve konumlanmasıyla belirlenecektir.

Bununla birlikte İran'da ortaya çıkan tepkiyi doğrudan "emperyalist tezgah" başlığına sıkıştırma, hem sosyolojinin hem de politik süreçlerin siğ bir yorumundan ibaret kalacaktır. Burada söylenen, emperyalizminin İran'da yaşanan sürece müdahil olmadığı, olmayacağı vs. değildir; tersinden emperyalizm sonuna kadar yararlanmak, yönlendirdiği güçleri bizzat İran'da harekete geçirmek isteyecektir. ABD emperyalizminin "içerden müdahalelerle rejim değişikliği" operasyonları konusunda sicili bir hayli kabarıktır. Bu açıdan İran gündemine bakarken, meselenin bu boyutu kesinlikle ihmal edilemeyecek önemli bir parametredir.

Çıkış yolu ise mevcuttur: Gericiliğe karşı mücadele, emperyalizme karşı mücadele ve konumlanışla birlikte yükseltilecek bir mücadele hattı ortaya konmak durumundadır. Türkiye komünistleri olarak, komşumuz İran'daki despotik rejime karşı mücadele eden ilericilerin, yurtseverlerin, sosyalistlerin ve devrimcilerin yanında emperyalizmin müdahalelerinin ise karşısında olacağız!

İran'da Gerici Rejime Karşı Halk Ayakta!

İran'da türban yasağına uymadığı gerekçesiyle ahlak polisi tarafından öldürülen Mahsa Amini için başlayan protestolar ülke genelinde devam ediyor.

İran'da 22 yaşındaki Mahsa Amini'nin "ahlak polisi" tarafından gözaltında gördüğü işkencede ölmesi sonucunda başlayan gösteriler ülke genelinde yaygınlaşarak devam ediyor.

13 Eylül'de Tahran'daki ailesini ziyarete giden Mahsa Amini, saçının bir kısmı görüldüğü gerekçesiyle ahlak polisi tarafından gözaltında darp edilmişti. Aldığı darp nedeniyle hastaneye kaldırılan Amini, tedavisinin üçüncü gününde 16 Eylül'de yaşamını yitirdi. Amini'nin ahlak polisi tarafından katledilmesinin ardından İran'da kadınlar başta olma üzere on binlerce kişi sokaklara döküldü. Sokaklarda devam eden protestolarda "Kahr olsun şeriat", "Humeyni'ye ölüm" sloganları atılırken, polis birçok kentte eylemcilere karşı sert müdahalelerde bulunarak saldırdı.

Eylemler Yaygınlaşarak Devam Ediyor

Eylemlerin başladığı günden bugüne protestolar 20'den fazla kente yayılmış durumda. Resmi makamlara göre polisin saldırıları karşısında şimdiye kadar 35 kişinin hayatını kaybettiği bildirildi. Ancak birçok basın kuruluşu bu sayının en az 50 kişi olduğunu belirtiyor. Öldürülenlerin önemli bir bölümü doğrudan ateşli silahlarla öldürülmüş durumda.

Buna rağmen kadınların öne çıktığı eylemlerde sıklıkla başörtülerin yakılması basına yansıyan kareler arasında yer alıyor. İran'daki gerici rejim özellikle kadınlara karşı uygulanan baskıyla sık sık gündeme geliyor. Şeriat kurallarının uygulandığı İran'da halkın rejime karşı öfkesi her geçen gün büyüyor.

İran, Afganistan gibi gerici rejimlerde kadınların başörtüsü takması bir zorunluluk olarak dayatılıyor ve sistematik baskı uygulanıyor. Kadınların ev dışında başörtüsü takmaları ve bol elbiseler giymeleri isteniyor. Evli olmayan kadınların erkeklere yakın durması ve temas etmesi de yasaklardan biri.

1979'de Humeyni'nin kurduğu İslam rejiminin ardından uygulanan yasaklar kadınlar başta olmak üzere tüm topluma İslami bir yaşam tarzını dayatıyor. Bugün İran'da yaşananlar halkın baskıya, gericiliğe ve şeriat rejimine karşı bir öfke patlaması olarak yorumlanmalıdır.

Türkiye'de İslamcıların Kadın Düşmanlığı

Türkiye'de özellikle AKP iktidarıyla birlikte kadınlara yönelik ayrımcılığın arttığı görülüyor. Kadınlara yönelik ayrımcı ve küçük düşürücü açıklamalar özellikle AKP iktidarıyla birlikte ciddi bir artış göstermiş durumda. AKP'ye yakın duran birçok İslamcı isim iktidardan almış oldukları özgüvenle birlikte kadınlara yönelik düşmanca müdahalelerde bulunuyorlar.

İşte kadınları hedef alan açıklamaların yalnızca birkaçı:

Ali Erbaş (Diyanet İşleri Başkanı)

"Boşanmalardaki en büyük sebep sorumsuz ve ilgisiz davranma olarak ortaya çıkmaktadır. Hangi açıdan düşünersek düşünelim, hiçbir gerekçe ya da meşgale aile olmayı ertelemeye ve aileyi ihmal etmeye ilgisizliğe, mazeret olamaz. Hiçbir meslek ya da hedef aile olmaktan, anne olmaktan daha önemli kabul edilemez."

Burhan İşliyen (Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı)

"Salona bir giriyorum, hanım kardeşlerimiz bana kızmasınlar, sanki giyecek elbise yok, perişan. Niye böylesiniz? Allah, camiye girerken örtün, düğün salonuna girerken açıl diye bir emir mi verdi? Babalar, abiler, kocalar; bu konuda eşlerimize, kızlarımıza telinde bulunmamız, nasihat etmemiz, yönlendirmemiz gerekmiyor mu? Bir Müslümanca duruş gerekli. Bütün örtüleri açmış, sınırları ihlal etmiş, haramları işlemeye başlamış. Bir Müslüman bunu yapamaz. Hayat tarzımız kitaba uygun olmalı. Düğünlerimiz, eğlencelerimiz kitaba uygun olmalı"

Halil Konakçı (Ankara Melike Hatun Camii İmamı)

"Bak sokaklar ne hale geldi! Kasap dükkanı gibi.

Et görmekten içimiz dışımıza çıkıyor artık. 100 yıl önce dedelerimizin yatak odasında göremediği kıyafetleri biz çarşıda pazarda plajda görüyoruz. Neden? Bu kadınların başında yok mu adamları abileri babaları kocaları?"

Mehmet Şükrü Dörtbudak (Şanlıurfa Hali-lye Mevlana Halid Camii imamı)

"Geçenlerde hanımla beraber dedik 'çarşıda biraz alışveriş yapalım. Ama yola çıktık ne çikalım, yani çıktığına bin pişman oluyorsun. Gözünü yerden kaldırmayacaksın ancak kafana ne çarparsa önüne duvar mı geliyor? Kadın mı geliyor? Kim geliyor çarpacaksin yani. Kız çocuğunu görüyorum, zavallı eğitilmemiş, ana-baba öğretmemiş. Bacağında bir tayt, ince, ten rengi, başında da başörtüsü."

Ahmet Mahmut Ünlü (Cübbeli Ahmet)

"Buluğ çağına gelen kadınların erkeklerle oturması, kalkması, çalışması, görüşmesi ve dahi okuması caiz değildir. Caiz diyenin alnını karıştıram..."

"Kadınların çalışması çok büyük bir fitne fesatlık. Misli yok, kadınların çalıştığı ortama erkek sinek girmeyecek. Kadınların erkek ortamında çalışması gibi bir fesat varken böyle bir memleket düzelmeye mi? Her şey buna bağlı; işsizlik buna bağlı, erkeklerin maaşındaki düşüklük buna bağlı, ekonominin bozukluğu buna bağlı"

Doç. Dr. Emir Kaya (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi (ASBÜ) Hukuk Fakültesi öğretim üyesi)

"30 katılımcı içinde tek erkek bendim. 29 kadın... Çoğunluğu radikal, vamp tipler. Kezban Hatemi, Gülriz Uygur, Dilşat Özer, Aslı Koçak, Sema Kendirci, Sibel Suiçmez... Bir tane makul Türk-İslam

kadını yok. Bir tane erkek sözcüsü yok."

İhsan Şenocak (İlahiyatçı, İslamcı yazar)

"İslamın Kızı! Umudumuz sensin, cafelerde gece yarılana kadar erkeklerle senli benli konuşan, felsefenin derin bahislerine dalan, para, pul kazanan lakin ailesini dağıtan kadınların değil, Fatih'e, Baki'ye, Sinan'a ninni söyleyen, evinde Yavuz yetiştiren anaların izinde yürü!"

Prof. Dr. Mehmet Boynukalın (camiye dönüştürülen Ayasofya'nın eski Baş İmamı)

"Cinayet cinayettir; cinsiyet değiştirmez; erkek, kadın, çocuk, büyük kimin başına gelirse gelsin ilkemiz: "Sizin için kıyasa hayat vardır" ilahi düsturudur. Sürekli "kadın cinayetleri" vurgusu, kadını erkeğe düşman etmeye çalışan bir sloganik medya propagandasıdır."

Doç. Dr. Ebubekir Sifil (Yalova Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Öğretim Üyesi, İslamcı yazar)

"Bir adam var, işi gereği çok geziyor. İstanbul, Ankara, Adana, Bursa geziyor adam, işi bu. Bu adamın İstanbul'da da evi var, Ankara'da da evi var. Buralarda gittiği yerlerde evlendiği hanımlar var. Gittiği zaman orada kalıyor. Bunların her biri onun meşru hanımı. Bu adamın evi var, çoluk çocuğu var. Bu bir nikah. Bazen öyle olur ki Ankara'ya 3 ay, 5 ay uğrayamaz. Bu nikahı düşürmez. Meşru bir evlilik bu. Sadece bizim yerleşik hayatımız bir tane evi var, işi orada eşi orada. Bu biraz farklı bir şey. Adamın bir tane evi yok. İş gereği çok geziyor."

"Kadının, mahremsiz olarak nafile hacc, umre, ticaret, seyahat ve ilim talebi gibi üzerine farzolmayan bir iş için yolculuğa çıkmasının caiz değildir"

Park'ta Gezdi, Eli Boş Döndü

Biden'in Erdoğan ile baş başa görüşmemesi ABD'de önümüzdeki Kasım ayında gerçekleşecek ara seçimler öncesinde Ermeni ve Rum lobilerini kızdırmama çabasına bağlanırken, gazetecilerin kendisine yönelttikleri "Başkanla görüşmüş olmayı diler miydiniz?" sorusuna "o Biden, ben de Erdoğan'ım" şeklinde yanıt veren AKP'li Cumhurbaşkanı'nın görüntüyü kurtarma çabası manidar tebessümlere yol açmıştı.

Emperyalist ABD'nin Başkanı ile ikili görüşme fırsatı bulamayan Erdoğan'ın bunun üzerine boş vaktini park ve bahçelerde gezinerek geçirdiği gözlemlendi.

AKP yandaşı gerici Yeni Şafak gazetesinin 19 Eylül tarihli haberine göre, Erdoğan'ın New York'taki Central Park'ta Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Hasan Murat Mercan ve Türkiye'nin Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi Büyükelçi Feridun Sinirli-oğlu eşliğinde yaptığı gezinti sırasında İtalya, Çin, Kolombiya, Arnavutluk ve daha birçok ülkelerden gelen turistler ve ABD'liler Erdoğan'a yoğun ilgi gösterirken, zaman zaman duygu dolu anlar yaşandı!

AKP'li Cumhurbaşkanı ile tanışmak ve özçekim yapmak için sıraya girenler arasındaki Tayland'lı bir turist İstanbul ve Kapadokya'yı ziyaret ettiğini, gezdiği yerler arasında en iyisinin Türkiye olduğunu vurgularken, Burkina Fasolu bir bisikletçi "Erdoğan'ın dünyanın en iyi başkanı olduğu" yorumunu yaptı, Erdoğan'ın yanına oturan bir kadın da "sizi çok seviyoruz" dedi. Bu sırada tesadüfen parktan geçen bir kadına sigara içen eşini işaret edip, "sigara içmesin, bıraksın" tavsiyesinde bulu-

narak beynelmilel hıfzıssıhha konusundaki duyarlılığını sergileyen AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Central Park'taki bu kısa yürüyüşü, yine AKP yandaşı gerici Yeni Şafak'ın söz konusu enteresan haberine göre, adeta "dünyada ne kadar sevildiğinin kısa özeti gibiydi".

Öte yandan AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan resmi ziyareti sırasında Cumhuriyetçi Senatör Lindsey Graham, İsrail Başbakanı Yair Lapid ve FIFA Başkanı Gianni Infantino ile temaslarda bulundu, bu esnada Infantino'nun kendisine hediye ettiği topa kafa attı.

Yurtiçindeki siyasi söylemlerinde İsrail'e demediğini bırakmayan AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, ABD Başkanı Barack Obama'yı "İsrail'e yeterince yardım etmemekle" suçlayan, Kudüs'ün İsrail'in başkenti olarak tanınması gerektiğini defalarca kez dile getiren, kürtaj karşıtlığını ve bireysel silahlanmayı savunan koyu bir İsrail destekçisi Evanjelist olan Lindsey Graham'la gerçekleştirdiği görüşme ise şaşkınlık yarattı. Basına kapalı gerçekleştirilen toplantıda Erdoğan'ın Graham ile hangi gerekçelerle yan yana geldiği kamuoyu ile paylaşılmadı. Güney Carolina Eyaleti'nin senatörü, eski ABD Başkanı Donald Trump'ın da en sıkı destekçilerinden birisi olan Lindsey Graham'ın geçmişte Türkiye'nin Suriye'nin kuzeyinde yürüttüğü askeri operasyonlara karşı en sert çıkışları yaptığı, ayrıca Türkiye'ye CAATSA yaptırımlarının uygulanmasının da en ateşli taraftarlarından biri olduğu iyi bilindiğinden, bu kafa yapısındaki bir kişinin bu kez Türkiye'nin ABD'den F-16 savaş uçağı alabilmesi için lobicilik faaliyetleri yürüteceği dedikodusu kafalarda soru işaretlerine yol açtı.

Rockefeller Plaza'da düzenlenen Türk Amerikan Ulusal Yönlendirme Komitesi (TASC) yemeğine katılan AKP'li Cumhurbaşkanı; bazı çıkar gruplarının Türk-Amerikan ilişkilerini zehirlemek amacıyla hareket ettiğini, oysa Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri'nin iki güçlü stratejik ortak ve 70 yıllık müttefik olarak aralarında çözemeyecekleri hiçbir sorun bulunmadığını, önümüzdeki süreçte Amerika ile iş birliğini ortak çıkarlar temelinde geliştirirken aralarındaki sorunları çözebilmeyi ümit ettiğini vurguladı.

Ziyareti sırasında PBS televizyon kanalına da röportaj veren AKP'li Cumhurbaşkanı, muhabirin "Türkiye'deki enflasyon sorununun nasıl çözülebileceğine" ilişkin sorusuna verdiği yanıtta: "Ben ekonomistim. Şu anda yüzde 8, yüzde 9 enflasyonun bile tehdit ettiği ülkeler var. Bizde yüzde 80 var. Biz şu anda 250 milyar dolar ihracatı yakalamış bir ülkeyiz. Benim ülkemde marketlerde raflar boş değil. Ama Amerika'da bile bugün raflar boş, Fransa'da raflar boş, Almanya'da raflar boş. Benim vatandaşım şu anda istediği her türlü ürünü marketlerde bulabiliyor." diyerek dünya ve Türkiye ekonomisi ile Türkiye'de emekçi halkın içinde bulunduğu ahval hakkındaki derin bilgi birikimini yurtdışında da ifade etme fırsatı buldu.

AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın gerçekleştirdiği bu ABD ziyaretinden ne elde etmiş olduğu ise gazetemizin baskıya gittiği saatler itibarıyla açıklık kazanmadığından, yorumu okuyuculara bırakıyoruz.

Erdoğan tarih bilmiyor mu?

OSMANLI İMPARATORLUĞU İKİNCİ ABDÜLHAMİD DÖNEMİNDE 1 MİLYON 592 BİN 806 KİLOMETRE KARE TOPRAK KAYBETMİŞTİR!

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan bugün yapılan Cumhurbaşkanlığı Kabine toplantısının ardından "Biz tarihimizle gurur duyuyoruz. Onlar tarih yazdılar. Sultan Abdülhamit 33 sene gram yer kaybetmeden Osmanlı'yı yönetti" diyerek skandal bir açıklamaya imza atmıştır.

Ülkemizdeki bilinen tarihçilerin söylediği ve yazdığı, bazıları Milli Savunma Bakanlığı ve Türk Tarih Kurumu'nun belgelerinde yer aldığı üzere Osmanlı İmparatorluğu'nda 1876 - 1909 arasında saltanat süren İkinci Abdülhamid döneminde kaybedilen topraklar şu şekildedir:

- Tunus 1881'de Osmanlı'dan Fransa'nın, Teselya Yunanistan'ın himayesine geçmiştir.
- Sırbistan ve Romanya 1878'de Osmanlı'dan ayrılmıştır.
- Bulgaristan'da 1878'de Bulgar Prensiği kurulmuştur.
- Kıbrıs 1878 yılında İngiltere'nin egemenliğine bırakılmış, Girit'e de 1897'de İngilizler müdahale ederek almıştır.
- 1878 Berlin Antlaşması'yla Batum, Ardahan, Kars, Oltu, Kağızman Rusya'ya, Kotur kazası ve civarı İran'a, Bosna Hersek Avusturya'ya bırakılmıştır.

33 yıl boyunca hükümdarlık süren İkinci Abdülhamid döneminde Osmanlı İmparatorluğu'nun kaybettiği toprak miktarı 1 milyon 592 bin 806

kilometrekaredir.

Erdoğan ya tarih bilmemektedir ya da tarihi bilerek çarpıtmaktadır.

Eğer tarih bilmiyorsa gidip Osmanlı tarihini öğrenmelidir. Halkın karşısında yalan yanlış konuşmayı bırakmalıdır.

Eğer ki böyle değilse, Osmanlılık yaparak saltanat sevdasını ortaya koymak ve yeni Osmanlılığı propaganda etmek için tarihi çarpıtıyorsa halka yalan söylemeyi bırakmalıdır.

Soygun Her Yerde: Borsada Vurgun!

Geçen hafta borsanın yükselişi ve ani düşüşü sonrasında yaşananlar ülkedeki ekonomi yönetiminin bir özeti gibiydi. Faizlere verilen düşük faizler ve devletin düşük tuttuğu faizler, elinde birikimi bulunan insanları daha "reel" ve karşılığı olan koruma yöntemlerine yöneltilir. Bunların başında da üretimini sürekliliği ve gerçek ürün ve yatırım olmasından kaynaklı olarak, liberal sözlükte bir değerlendirme ve yatırım şekli olarak gözükür.

Hazine ve Maliye Bakanı Nureddin Nebati, 23 Ağustos'ta "Döviz kuru ve diğer emtialarda dengeli bir seyir var. Getirisi enflasyonun altında. Vatandaşlara şu an en çok getiriye getiren Borsa İstanbul. Vatandaşlarımızın nereye kanalize olacağı çok açık" diyerek vatandaşlara borsa yatırımı önermişti. Sonuçları ise pek öyle olmadı.

Nebati, Borsa İstanbul'da işlem gören şirketlere 1-18 Ağustos arasında 13,6 milyar lira (750 milyon dolar) yabancı yatırım girdiğini belirtmişti. Bu şartlarda 'çoşan' Nebati vatandaşlara borsayı önermişti. Bu açıklamalardan kısa bir süre sonra ise işler tersine döndü. Bankacılık endeksi, 12 Eylül'den bu yana yüzde 36 değer kaybetti. Ajanslara konuşan bir hükümet yetkilisi, son 12 aydaki piyasa işlemlerinin inceleneceğini söylemişti.

Vurgunun büyüklüğü ve kısa süredeki soygun muhalefetteki Kılıçdaroğlu'nun bile gündemine girmişti. Partisinin İzmir'deki çalışma toplantısında

konuşan Kılıçdaroğlu, "Son bir uyarı yapacağım. Türkiye tarihin en büyük borsa manipülasyonlarına şahit oluyoruz. Küçük yatırımcı soyuluyor" diyerek ilk defa borsadaki 'vurgun'a dair rakam verdi: "Piyasada yatırımcının buharlaşan parası dün itibarıyla 5-5,5 milyar dolardı. Aracı kurumların teminat açığı

“**Oynak para piyasalarının ve uygulanan mevduat faizlerinin getirildiği noktada elinde para bulunanlar bunu daha yüksek kazanç elde etme yöntemi gördükleri borsa da vurgun üstüne vurgun yapıyorlar! Birikmişini değerlendirmek üstüne kuran "küçükler" ve vergiler ise ezilip gidiyor. Zengin her zamanki gibi daha zengin.**”

şeklinde ortaya çıkan batıklarına 3-4 milyar lirayı buldu. Bir SPK yetkilisi Bloomberg'e 'Sistemik risk yok' diyor. Açık ve net söylüyorum. SPK yalan söyler mi maalesef yalan söylüyor. Uyardım daha önce uyardım. İzliyorum, notumu alıyorum dedim. Blöf yapmıyorum.”

Bir süredir dikkat çeken 'olağan dışı' seyrin ardında 'Rus parası' olduğu iddiası ilk dile getirilen başlık oldu. 'Bankalara 128 milyar dolar olacak' spekülasyonu ile fırlayan hisseler iki aylık süreçte çakılınca

küçük yatırımcı büyük zarara uğratıldı. SPK'nın devreye girip önlem almaması eleştirilirken ekonomistler 'Skandalla küçük yatırımcının parası hiç edilirken devlet izledi. Olan yine millete oldu' dedi.

İkinci vurgun haberi Akbank hissesinde banka ortağı sandığın en yüksek fiyattan 8 milyon lot satışı yapılması ile ortaya çıktı. Sandık bu satışı neden yaptığına yönelik bir kamuoyu açıklaması yapmadı. Görünen tabloda Akbank sandığı büyük vurgunda yer almak istemiş gözüküyor.

Diğer kalemler ise malum büyük sermayeyi kurtarmak için yapılan operasyonlar ile yapıldı. Battığı söylenen dört aracı kurtarmak için Halkbank kendi hisselerini ortalama değerden geri aldı. Bu geri alma değerinden yüksekte olduğu için halka yani bize zarar yazarken elinde hisse bulduran aracı kurumları ise zarardan kurtardı.

Kötü ekonomi yönetiminin patlamadığı parası olanların vurgun yapmadığı alan kalmadı. Liberalizmin timsal olduğu söylenen sığ bir borsada bile büyük vurgunların yapılması, arka planda buna göz yumulması yoksullaşmanın boyutlarını göstermektedir. Yatırım yapacak kadar parası olmayan bir işçi sınıfı için bu gündem önemsiz gözükabilir, ödenen vergiler ile şirket kurtarmaları ve spekülasyonlar görünmez bir elin cebinizde olduğunu hep hissettirir.

Dolar Zirve Tazeliyor Görünen Köy Kılavuz İstemez; AKP'nin Ekonomi Politikaları Duvara Çarpıyor

Geçtiğimiz hafta FED'in 75 baz puanlık faiz arttırımı ile birlikte Dolar'da yukarı yönlü hareket tekrardan başlamış oldu. Hemen ertesi gün ise TCMB'nin 100 baz puanlık faiz indirimi bu durumu destekledi. Bu gelişme ile birlikte dolar zirve tazeleyerek 18,42 seviyelerine ulaştı.

AKP'nin faiz indirimi ile birlikte kredi genişlemesi sağlanması ise aynı zamanda doların artışını destekliyor. Doları arttıran birçok parametre var iken bankalarca verilen kredilerin hacmindeki artış ve bu kredilerin tekrar doların artma beklentisi sebebiyle dolar talebini arttırması yeni bir parametre olarak ekleniyor.

Türkiye'deki sanayiciler ise bankalardan düşük faizli kredi almak isterken bankaların bu koşulların devam etmesi halinde kredileri kısıtlaması gerektiği ortada. AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan'da sanayicilere kredi sağlanması için talimatlarda bulunuyor. Kredilerin sanayicilere verilmesi için ise kredilerde belirli değişiklikler gerekiyor.

Enflasyonist ortamda ve gelir eşitsizliği bu seviye-

deyken halkın geçinebilmesi için kredi genişleterek çarkın döndürülmesi sağlanırken olası kredi kısıtlamaları zor günleri getireceğe benziyor.

ABD ve birçok ülke küresel enflasyonist ortamda olası krizleri engellemek ve hafifletmek için faiz artışlarına başvururken AKP faiz indirimleri ile birlikte dolar ve enflasyonun artmasına sebep oluyor.

FED'in faizi arttırmaya devam edeceği açıkça ortada, AKP ise faizleri %9'a indireceğini söylemekte. Bu durumda dolar elbette yükselecektir. Bu koşullar altında doların ve enflasyonun düşmesi için tek çözüm ise sıcak para girişleri olarak sunuluyor. Seçim sürecine giderken AKP ise dış politikada verdiği tavizler ile birlikte bu sıcak para girişini sağlamaya çalışıyor.

Doların artması ise yine enflasyonun artmasına sebep olacak ve KKM'nin oluşturduğu yük ise giderek artacak ve olağanüstü rakamlara ulaşacak.

AKP'nin doları düşürmek adına attığı politikalar duvara çarparken aynı zamanda ekonomi alanında

attığı faiz indirimleri ile kredi sağlama ve büyüme politikası da patinaj çekmeye başlamış görünüyor. Resesyon beklentilerinin büyük ölçüde arttığı günlerde "biz krize rağmen büyüyoruz" hamaseti, enflasyonun ve gelir eşitsizliğinin bu kadar arttığı bir tabloda işe yaramayacağına benziyor.

Tersi bir bakış olarak faiz artışları sıcak para girişleri ile enflasyonun düşürülmesini sağlasa bile gelir eşitsizliğinin giderilmediği tabloda yine sermayeye hizmet etmek dışında bir anlam taşımayacaktır.

AKP düzen içerisinde bile akıl almaz ekonomi politikaları uygulayarak bizi çöküşe götürmektedir.

Ülkemizde refahı ve emekçilerin yaşam koşullarını, dışarıdan karmaşık görünen ancak özünde sermayenin zenginleştirilmesi olan para politikaları ile düzeltmek mümkün değildir. Ülke ekonomisinin güçlenmesi ve refah artışı kamucu ve planlı ekonomi politikaları ile mümkündür.

Bornova Belediyesi İşçileri Greve Hazırlanıyor

CHP'li belediyelerin kurduğu işveren örgütü SO-DEM-SEN ile Genel-İş arasında Bornova Belediye işçileri için yürütülen TİS çıkmaza girdi. Belediyenin işçiler için öngördüğü yüzde 30'luk artış, sendika tarafından kabul edilmedi. Belediye tarafından son kez iletilen teklifte ilk altı ay için yüzde 30, ikinci altı ay için yüzde 15 zam öngörülürken, enflasyonun yarısı bile etmeyen bu teklif işçiler tarafından reddedildi.

Sendika tarafından alınan grev kararı sonrası, işçiler belediye binası önünde grev kararını aşmak için toplandı. "Direne direne kazanacağız" sloganları ile grev kararını asan işçiler, "kararlılığımız yüksek" dedi. Sınıf Tavrı da işçilere destek verirken, işyeri temsilcilerinin grevi sonuna kadar götürme kararlılığında olduğu belirtildi.

İşçiler net ücret artışlarının enflasyonun üzerinde olmasını istiyor. Ayrıca sosyal hakların da geliştirilmesi gerektiğini düşünüyorlar. Birkaç gün önce

Buca Belediyesi işçilerinin biten TİS sürecini örnek gösteren işçiler, "en azından orası kadar almalıyız" diyor. Buca Belediyesi ile sendika arasında yapılan sözleşme sonucunda işçiler en az net 11 bin TL aylık alacak.

Grev komiteleri esas belirleyici güç olacak

Bununla birlikte "grev oylaması" öncesi sendika yönetiminin belediye yönetimiyle anlaşma ihtimali de masada duruyor. İşçiler arasında grev eğilimi ağır basıyor. İşçilere sormadan alınacak bir karar yönetim açısından da sorun yaratacak. İşçiler açısından İstanbul'daki CHP belediyeleri deneyimleri öğretici olmakla birlikte, esas olarak TİS sürecinin başarıyla geçirilmesi hedeflenmeli. Bunu başarabilmenin yolu ise grev öncesinde oluşturulacak komitelerin daimi kılınmasından geçmektedir.

İYİ-SEN Grevi Başarıyla Sonuçlandı

Ülkenin dört bir yanında grev ve direnişler örgütleyen, İnşaat ve Yapı İşçileri Sendikası (İYİ-SEN), bir grevini daha zaferle sonuçlandırdı. Hak arama ve örgütlenme faaliyetlerini yurtdışındaki şantiyelerinde çalışan işçiler arasında da sürdüren İYİ-SEN, Sırbistan'da bulunan Dilaz İnşaat bünyesindeki işçilerin hakları için grev başlattı.

İki aydır maaşlarını alamayan Dilaz İnşaat işçileri, haklarını istedikleri için on işçinin iş akitlerinin feshedilmesi üzerine 21 Eylül günü greve çıktı. İşçiler şantiye önünde okudukları basın açıklamasıyla grevlerini ilan ederken, ücret haklarının nasıl gasp edildiklerini anlattılar. Aylardır süren kötü çalışma ve maaş kesintilerine rağmen çalışan işçiler, durumun çözülmeyeceğini gördükleri için "örgütlenerek" haklarını aramaya başladı.

"Dilenerek Değil, Direnerek Kazandık"

Dördüncü günün sonunda Dilaz İnşaat firması yetkilileri grevdeki işçilerin taleplerini kabul ederken, işçiler yaptıkları bir açıklamayla "dilenerek değil, direnerek kazandık" diyerek duygularını dile getirdiler. Grev süresince firmanın her türlü tehdidine karşı kurdukları işyeri komitesi aracılığıyla direnen emekçiler, birlik olduklarında kazanabileceklerini de göstermiş oldular. İYİ-SEN tarafından yapılan yazılı açıklamada şu ifadeler kullanıldı:

"Sırbistan'da 4 gündür devam eden grevimiz kazanımla sonuçlanmıştır. Dilaz İnşaat bünyesinde çalışan üyelerimizin talepleri yerine getirilmiş olup, süreç boyunca hakkını aramaktan geri durmayan işçi arkadaşlarımızın pazartesi gününden itibaren Türkiye'ye dönmeleri sağlanacaktır. İnşaat işçisi köle değildir!"

"İYİ-SEN, Sömürü Düzeni Sona Erene Kadar Mücadelesini Sürdürecektir"

Grevle ilgili Sosyalist Cumhuriyet gazetesine konuşan İYİ-SEN Genel Başkanı Hasan Kırlangıç şunları söyledi:

"Grev daha önce MAPA direnişi sırasında tanıştığımız arkadaşlarımız tarafından örgütlendi. Direnişin iyi bir okul olduğu da buradan bir kez daha görülmüş oldu. Grev sonucunda arkadaşlarımız haklarını alarak ülkeye geri döndüler. İYİ-SEN tüm inşaat işçileri arasında ve sömürü düzeni sona erene kadar mücadelesini sürdürecektir!"

Ücretin geç ödeniyorsa
Maaşın verilmiyorsa
Sigortan yatmıyorsa
Sigortan eksik yatıyorsa
Kıdem tazminatın yoksa
Fazla mesailerin ödenmiyorsa
Asgari geçim indirimini ödenmiyorsa
Mobinge, baskıya, tacize uğradıysan
İş güvenliğine aykırı şekilde çalıştırılıyorsan

YALNIZ DEĞİLSİN

0 850 255 07 10
Alo İşçi Dayanışma Hattı
sınıf tavrı

Karadavi: Bir NATO Fetvacısının Sicili

Ihvan'ın şeyhi Yusuf el-Karadavi işlediği suçların hesabını vermeden, elinde yüzbinlerce insanın kanyıyla 96 yaşında öldü. Ömrü emperyalizme hizmetle geçen, NATO'nun fetvacısı Karadavi için Mustafa Şentop, Temel Karamollaoğlu gibi bir dizi isim mesajlar yayımlarken, AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan oğlu Abdul Rahman Yusuf ile telefonda görüşerek taziyelerini ilettiler. Bu da yetmedi Karadavi için önümüzdeki hafta İstanbul'da bir taziyeye organizasyonu düzenleneceği bildirildi. Karadavi'yi bilmesek ölenin mahallenin yetim dostu tonton dedesi sanacağız. Ama biliyoruz, Karadavi'yi ve temsil ettiği zihniyeti iyi tanıyoruz.

Karadavi Kimdir?

Emperyalizmin yedek kulübesinden çıkartarak kanlı Arap Baharı sürecinde oyuna sürdüğünü İhvan'ın ruhani önderi olarak bilinen Karadavi 1926 yılında Mısır'ın Garbiye ilindeki Saft Turab köyünde dünyaya geldi. Dini eğitim için gittiği Tanta'da Hasan El Benna ve Müslüman Kardeşler hareketi ile tanıştı. Hasan el Benna ve Seyyid Kutub'u kendisine referans alan Karadavi, 1961'de ülkesi Mısır'ı terk ederek aldığı davet neticesinde Katar'a gitti. "Tebliğ ve irşad" çalışmalarlarıyla bilinen Karadavi, kanlı Arap Baharı'nı fırsat bilerek 2011'de Mısır'a döndü. İhvan'ın kısa süreli iktidarının ardından, işler Karadavi için de zorlaşmaya başlamıştı. Aralık 2014'te Mısır yargısının talebi üzerine, INTERPOL Karadavi'nin yakalanması için kırmızı bülten çıkardı. Ancak Eylül 2017'de INTERPOL'ün web sitesinden Karadavi'nin adı kaldırıldı. Aralık 2018'de ise

arananlar listesinden tamamen çıkarıldı.

2017'de Katar diplomatik kriziyle beraber Karadavi, Körfez ülkeleri tarafından "El Nusra'nın finansörleri" listesine dahil edildi. Bu kriz kapsamında Eylül 2018'de Suudi Arabistan savcılarını Karadavi hakkında idam talebiyle iddianame düzenledi.

Kurulduğu 2004 yılından 2018'e kadar, Dünya Müslüman Alimler Birliği'nin başkanı olan Karadavi, görev süresinde ne ABD'nin ne de NATO'nun bir dediğini iki etmeyecek, özellikle Libya ve Suriye süreçlerinde kolları sıvayacaktı.

Karadavi'nin Fetvaları

Ölümüyle beraber hakkında methiyeler dizilen, nasıl irfan sahibi biri olduğu yazılıp, çizilen Karadavi'ye bir iki örnekle yakından bakacak olursak;

2011'de NATO uçakları Libya'yı bombalamaya hazırlanırken, "Kaddafi halkın temiz kanını dökecek kendi sonunu hazırlamıştır, bu tağutun artık ayakta kalması mümkün değildir. Kaddafi rejimini devirmek Libya halkının hakkıdır, onun Libya içerisinde hiçbir destekçisi kalmamıştır. O yüzden de halkı sindirmek için Afrika'dan kiraladığı silahlı çetelerin eline düşmüştür" diye NATO adına fetva veren bir isimdir Karadavi.

2013'te Mısır'ın başkenti Kahire'de Uluslararası İslami Koordinasyon Konseyi'nin düzenlediği "Suriye Olayları Karşısında Müslüman Alimlerin Konumu" isimli konferanstaki konuşmasında Suriye'de İslam

dini aleyhine savaş yürütüldüğünü iddia ederek "Hizbullah, Kusayr ilçesinde Sünni kardeşlerimizi öldürüyor. Tüm Müslümanlar Suriye'ye yardım edilmesi gerektiğinin şuurunda olmalıdır. Arap ülkeleri, böyle bir zulüm karşısında sessiz kalamaz. İslami örgüt ve derneklerin temsilcilerini Esed rejimine karşı nefret duymaya, mal ve silahla cihada davet ediyoruz" ifadeleriyle cihat çağrısında bulunmuş bir isimdir Karadavi.

Çok sevdiği emperyalistlere avuç açarak, "Batının, halkını katleden Esed rejiminin karşısında yer alması gerekiyor. Özgürlük ve adalet ilkelerini gözetken kurumlardan Suriyelilerin yanında olmalarını istiyoruz. Suriye'de İslam ümmetine karşı savaş açıldı. Savaşçılarıyla birlikte Esed rejimine destek veren İran'ın İslamiyetle bir alakası yok. İslam ümmetini İran malları ve şirketlerini boykot etmeye çağırıyoruz. İslam ve Arap ülkeleri de Suriye yönetimine silah desteği sağlayan Rusya'nın karşısında sağlam duruş sergilemeli" şeklinde dilenmiş bir isimdir Karadavi.

Sonuç Yerine

Hayatı boyunca emir erliğini layıkıyla yapmaya çalıştığı emperyalizmin, misyonunu doldurduğu için gözden çıkartmasıyla son birkaç senedir münzevi bir hayat süren Karadavi, aynı zamanda bir turnusol kağıdı işlevi görmekte. Hakkında söylenenlere bakarak, kimin aslında emperyalimin karşısında kimin emrinde olduğunu rahatça görebildiğimiz bir turnusol kağıdı.

İşte Beşli Çete:

ABD, AKP, Patronlar, Mafya, Tarikat

20 yıldır AKP iktidar. AKP, büyük bir dönüşüm gerçekleştirdiği masalı anlatıyor. Ancak ülkemizin bugün içinde olduğu tablo başka bir şey gösteriyor. Türkiye’de AKP eliyle kurulan rejim, ipleri ABD’nin elinde olduğu ve kaptanlığını AKP’nin yaptığı mafya-patron-tarikat rejiminden ibaret!

AKP, Cumhuriyet’i karşısına alarak “80 yıllık parantezi kapatıyoruz” diyen parti. Kendisini Osmanlıcı gösteriyor, aynı zamanda Müslüman kimliği ile siyasal İslamcılığı temsil ediyor. 2001 yılında kurulan, 2002’de iktidara gelen AKP, 20 yıldır ülkeyi yönetirken, yeni bir rejim tesis etti. Bu rejim, başkanlık sistemi diye sunulsa da özünde patronların, tarikatların, çetelerin, mafyanın hüküm sürdüğü talan, yağma, rant, rüşvet ve yolsuzluk rejiminden başka bir şey değil.

Ülke derin bir ekonomik kriz içinde. Krizin belini ise emekçilere ödetiyorlar. Güya politika faizini düşürüyorlar, faiz haramdır sözüne sarılıyorlar. Ama oyun basit. Merkez Bankası düşük faizle parayı bankalara satıyor, bankalar daha yüksek faizle bu paradan para kazanıyorlar. Yandaş şirketler beslenirken, ortadaki yük enflasyonla emekçilerin sırtına bindiriliyor.

AKP’nin ekonomi politikası sıcak paraya bağımlılık ve dış borca dayanmaktan ibaret. Emperyalist finans merkezlerinden düşük faizle parayı Türkiye’ye getirip yüksek faizle satarken, faiz üzerinden Türkiye’nin değerleri emperyalist finans kurumlarına aktarılıyor. Ne zaman para bitti, AKP para bulmak için Körfez Arap ülkelerinin kapısını çalmaya başladı. Dış politikada onursuzluğu büyük başarı diye yutturuyorlar.

Bugün ekonomik krizle karşı karşıya bırakılan ülkemiz, AKP iktidarının kurduğu düzenin sonuna geldiğini gösteriyor. Bütün pislikler tek tek dökülüyor. Yolsuzluk iddialarından geçilmiyor, ABD emperyalizmiyle yapılan gizli anlaşmalarla ülkemiz sığınmacılar deposuna dönüştürülüyor, yandaş firmalar fonlanırken, devlet çetelerin hizmetine sokuluyor, tarikatlar din sömürsü için kullanılıyor hepsi birer sermaye grubuna dönüşüyor.

ABD Eliyle İktidar Oldular

ABD emperyalizmi bir plan yaptı. Ortadoğu’da kendi amaçları için İslamcılarını kullandı, onları besledi, büyüttü. Büyük Ortadoğu Projesi dediler, ılımlı-uyumlu İslam adıyla bir senaryo yazdılar. AKP, BOP’un eşbaşkanlığına getirildi. AKP kurucuları ABD’ye gitti, görüşmeler yaptılar. Liberaller ve FETÖ ile birlikte AKP Türkiye’de iktidara getirildi. Sonrasında haksız ve haksız bir biçimde operasyonlarla ülkenin ilericileri ve yurtseverleri susturulmaya çalışıldı. Irak’ı işgal eden ABD, Suriye’yi AKP eliyle yıkmaya çalıştı. İlimli İslam, emperyalizmin çıkarları için var edildi. Bunun aktörü ise AKP oldu.

Ülkeyi Emperyalizme Teslim Ettiler

Emperyalizmin gücünü arkasına alan AKP, bu desteği karşılıksız bırakmadı. Ülkeyi emperyalizme tam boy pazar haline getirdiler. Ülkenin bütün değerlerini emperyalist şirketlere peşkeş çektiler. Emperyalist finans kuruluşlarından paralar aldılar, yüksek faizlerle geri ödeyen ise ülkemiz oldu. Madenleri, ormanları, limanları, fabrikaları, yolları emperyalist şirketlere devrederek Türkiye’yi emperyalizme ekonomik olarak bağımlı kıldı. AKP Türkiye tarihinin en işbirlikçi partisi olarak tarihe geçti.

Emperyalizmin Taşeronluğu Ve Ayak İşleri

AKP başından beri emperyalizmin taşeronluğunu üstlendi. Suriye’yi yıma siyasetine ortak oldu, emperyalizm adına vekalet savaşı yürütün cihatçı terörün hamiliğini AKP üstlendi. Sonuç ülkemizde bombalı katliamlar olarak tarihe geçti. AKP, emperyalizminin ayak işlerini yapan bir partiden başkası değildir. Afganistan’ı gerici ve dinci Taliban rejimine bırakan bizzat ABD idi. Taliban iktidara gelince ABD hesabına çalışan yüzbinlerce Afgan asker ise sivil görüntü altında Türkiye’ye getirildi. ABD ve Türkiye arasında yapılan gizli anlaşmalarla bu durum bugün açığa çıkmış bulunuyor.

AKP, Avrupa Birliği ile Geri Kabul Anlaşması imzaladı, AB’den para dilendi. Milyonlarca Suriyeli sığınmacı Türkiye’ye yerleştirildi. Ülkemiz, emperyalizmin sığınmacı deposu oldu.

Bugün Ukrayna savaşında yine AKP, bir yandan Rusya ile görüntü veriyor diğer yandan gizli gizli ABD emperyalizminin işlerini arka taraftan yürütüyor.

Rant, Yağma Ve Talan

20 yıllık AKP iktidarı, ülkemizin tam anlamıyla rant, yağma ve talan rejimiyle yönetilmesinden başka bir şey değildir. En büyük özelleştirme furyası AKP döneminde gerçekleşti, ülkenin bütün değerleri patronlara peşkeş çekildi.

Ormanlarımız, akarsularımız, arazilerimiz, limanlarımız, madenlerimiz hepsi sermayenin kar hirsına kurban edildi, sermayeye teslim edildi

Kentsel dönüşüm, rantsal dönüşüm olarak tarihe geçti. Dikilen binalar, ülkenin kentlerini betona dönüştürdü.

Tarikatları Büyüttüler

Bir yandan emperyalist şirketler diğer yandan patronlar ülkeyi yağmalarken, aynı zamanda tarikatlar düzenin ideolojik kılıfı ve tabanı haline getirildi. Tarikat ve cemaatlara bütün olanaklar sunuldu. Bugün Türkiye’deki bütün tarikat ve cemaatler aynı zamanda bir sermaye grubuna dönüştürülmüş durumda.

Devlet tarikatlara pay edildi. Yargı, sağlık, eğitim, üniversiteler, bakanlıklar, belediyeler hepsi tarikatların yuvalandığı kurumlar haline geldi.

Bir yandan ülke gericileştirirken emeğin sömürülmesi daha da yoğunlaştı. Gericilik hem emek sömürsünü katmerleştirdi hem de ülkenin çürümesine neden oldu.

Mafyayı Yasallaştırdılar

Türkiye sadece sığınmacıların değil aynı zamanda uyuşturucu trafiğinin de merkez üssü haline getirildi. Türkiye’de uyuşturucu trafiği bizzat ülkenin özelleştirilen limanlarıyla birlikte arttı. Sınır geçişlerinden uyuşturucu trafiği AKP’nin sıcak para uğruna izin verdiği bir politikaya dönüştü.

Böylesi bir ülkede mafya hem büyümüş hem siyasi güç kazanmış hem de meşrulaşmıştır. Mafya babaları bizzat AKP tarafından cezaevinden çıkarıldı. Büyük yolsuzlukların ve cinayetlerin altında hem mafya var. Bugün cinayet, kara para, yolsuzluk, rüşvet sayılarına baktığımızda son 20 yıldır büyük bir artış görülecektir. AKP, mayfa rejimi kurmuştur.

Patronları Beslediler

AKP emekçilerin değil patronlar partisidir. Vergi indirimini, teşvim primleri, ucuz kredi, ihale yasalarıyla sonuna kadar sermayenin partisi olduklarını göstermişlerdir. Sadece kendi sermayelerini değil bir bütün olarak Türkiye’deki sermaye sınıfının çıkarlarına hizmet eden adımlar atmışlardır.

Yandaş sermaye türedi, tarikat sermayesi türedi, ihaleci çeteler türedi. AKP yönetimlerinde kim varsa hemen hemen hepsi ihalelerle büyük servet edindiler.

Tek Adam Rejimi Kurdular

İşte böylesi bir rejimin işlemesinin en kolay yolu tek adam rejimi idi. AKP tam da bunu getirdi. Bunu etkin işleyiş olarak yutturmaya çalışıyorlar. Ancak kurulan rejim tam bir istibdat rejimine dönüştü. Hak ve hukuk ayaklar altına alındı, yargı AKP’nin siyasi aparatı haline geldi. Meclis göstermelik bir kurum, devlet kurumları ise arpalık haline geldi.

Rejimin Sahipleri Belli

AKP eliyle kurulan rejimin sahipleri belli. Bu düzen gerici, emek düşmanı ve işbirlikçi bir rejim. Bu rejimin sahipleri de tarikatlar, patronlar, mafya, yandaşlar ve emperyalistlerdir. Bu beşli çete bir oldu, yan yana geldi, ülkenin kanını emiyorlar!

Düzen İçi Çözümler Değil Düzene Hayır!

Kurtuluşun yolu ise bellidir. Bu düzene hayır demeden kurtuluş mümkün değildir. Düzen sağından solundan tamir edilerek iyileştirilemez. Yeni bir düzen kurulmalıdır. Bu sömürücü, rantçı, talancı ve gerici düzenden kurtulmak için kökten bir mücadele yürütmek gerekiyor. Patronlara, emperyalizme ve gericiilere karşı mücadele toptan verilecektir. Ülkenin aydınlık günleri, emekçilerin kurtuluşu ve ülkenin bağımsızlığı için.

Unutma!

Sermaye Piyasaları Kurulu üzerinden ortaya çıkan yolsuzluk gerçeğini unutma. AKP Erzurum Milletvekili Zehra Taşkesenlioğlu'nun, abisi Eski SPK başkanı Ali Fuat Taşkesenlioğlu ve eski işe Ünsal Ban hakkında dile getirilen iddialar, ülkemizde yaşanan yolsuzluğun boyutunu bir kez daha gözler önüne serdi. Eski THK Üniversitesi rektörü olan Ban tutuklanmış, yolsuzluk iddiasında adı geçen iki Cumhurbaşkanı danışmanı ise görevden alınmış durumda. Ancak yargı bütün suç duyurularına karşı harekete geçmiş değil. AKP Genel Başkanı Erdoğan, AKP MYK'sında konunun gündeme gelmesi sonrası "gereğini yaptık" diyerek iki danışmanın görevden alındığı söylemiştir. SPK'ya başvuran şirketlerin aracı kurumlara yönlendirerek rüşvet ağı örüldüğü iddiasını unutma!

Unutma!

Yimpaş yolsuzluğu yine unutturuluyor. Gurbetçilerden on milyon üzerinde toplanan para toplanmış, bu para Türkiye'de batırılarak büyük bir yağma ve vurgun gerçeği ülke tarihinin bir başka yolsuzluk dosyası olarak kayıtlara geçmiştir. Yimpaş dosyasında adı geçen isimlerin başında ise dönemin Yimpaş yönetiminde bulunan ve bugün Cumhurbaşkanı Yardımcılığı görevini üstlenen Fuat Oktay var. Ancak her zamanki gibi bu dosyada raflara kaldırılarak unutturulmak isteniyor! İslami holding adıyla toplanan paraların hiç edilmesi aslında büyük bir dolandırıcılık örneği.

Unutma!

Son yılların en popüler yatırım araçlarından olan kripto paralara ilişkin büyük vurgun yapıldığı artık kesinleşmiş durumda. Türkiye'nin en büyük üçüncü kripto para borsası Thodex'in sahibi Faruk Fatih Özer, siteyi kapatıp yurt dışına çıktı. Yatırımcıların 2 ila 10 milyar dolar arasında parasının buharlaştı. Bu vurgunla iki siyasi isim de gündeme geldi. İddialar arasında İçişleri Bakanı Soylu'nun ve MHP Sakarya Milletvekili Saffet Sancaklı'nın Thodex'in sahibini tanıdıkları yönünde. Ancak ilişkilerin hangi boyutta olduğu bir kez daha açığa çıkmadı.

Unutma!

Tarihe 24-25 Aralık diye geçen ülke gündemini sarsan en büyük rüşvet ve yolsuzluk skandalını unutma! 4 AKP'li bakan hakkında ortaya çıkan iddialar sonrası bakanlar görevden alınmasına rağmen yargı önüne çıkarılmamış, Yüce Divan'da yargılanmalarının önüne geçilmiştir. Soruşturmanın ardından Egemen Bağış Avrupa Birliği Bakanlığı görevinden alındı İçişleri Bakanı Muammer Güler, Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan, Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar bakanlık görevlerinden istifa ettiler; Bayraktar ayrıca milletvekilliğinden de istifa etti. 5 Ocak 2015'te TBMM'de yapılan oylamada eski bakanların Yüce Divan'a gönderilmemesine karar verildi. Dönemin Çevre ve Şehircilik Bakanı Bayraktar'ın demeçleri ve ses kayıtlarının hepsi doğrudur demıştır. Egemen Bağış, bütün bu iddialara rağmen Erdoğan tarafından büyükelçi olarak atanmıştır.

Pusula:

Ukrayna-Rusya Savaşı

Pusula'mızı bu hafta Ukrayna gündemine ayırdık. Bu yılın Şubat ayında Rusya'nın müdahalesi ile başlayan ve gündemden düşmeyen Ukrayna'nın emperyalizm ile olan ilişkisi, yönelebileceği yolu ve Türkiye'ye ye olabilecek etkisini değerlendirdik. İlk yazımız, **Neşe Deniz Babacan** tarafından kaleme alınan ve Ukrayna'nın emperyalizm ile olan ilişkisinin savaşın körüklenmesine değindiği yazısı "**Faşizme Karşı Direnişten ABD'nin İleri Karakolluğuna Ukrayna**" başlığını taşıyor. İkinci yazımız **Ali Ateş** tarafından kaleme alındı. Ateş'in emperyalizmin Ukrayna'ya yönelik siyasetinin sadece Rusya ve Ukrayna arasında değil, Türkiye'yi de yakından etkileyeceğine değindiği yazısı "**Ukrayna Gündeminin Bir Başka Boyutu: Kuşatılan Türkiye**" başlığı ile yer alıyor. İyi okumalar...

Faşizme Karşı Direnişten ABD'nin İleri Karakolluğuna Ukrayna

“ İkinci Paylaşım Savaşı'nda Alman faşizminin işgaline uğrayan ancak sonrasında faşizme karşı direnişin önemli mücadelelerinin verildiği Ukrayna toprakları, bugün ABD emperyalizminin ileri karakolu yapılmaya çalışılıyor. Bugünkü Ukrayna yönetiminin pozisyonu da bu durumu sonuna kadar doğrular nitelikte.

NEŞE DENİZ BABACAN

ABD emperyalizmi açısından Ortadoğu, Balkanlar, Kafkasya gibi önem taşıyan coğrafyalardan birinde, Doğu Avrupa ile Rusya'nın kesişim noktasında yer alan Ukrayna'nın Sovyetler Birliği'nin çözülüşü sonrasında emperyalizmin iştahını kabarttığı bilinen bir gerçektir. Ukrayna'nın Karadeniz'e kıyısı olması; Odessa gibi önemli liman kentlerine, Kırım gibi tarihsel önemi de olan bölgelere ve arpa ve buğday üretimine uygun geniş tarım arazilerine sahip olması da bu müdahalenin önemli unsurları arasında yer almaktadır.

Ukrayna ile ilgili bir dizi geo-stratejik, askeri ve siyasi gerekçe de ortaya konulabilir. Ancak yaklaşık otuz yıldır Ukrayna üzerinden devam eden siyasi gündemler, son yaşanan süreç ile birlikte doruğuna ulaşarak ABD'nin Ukrayna'yı uydusu haline getirmeye çalışmasının alenileş-

mesi olarak görülmelidir.

Hatırlanacağı üzere Rusya'nın geçtiğimiz Şubat ayında Ukrayna'ya dönük başlattığı askeri harekâtın temel nedenlerinden bir tanesi Ukrayna'nın NATO'ya üyeliği konusundaki ısrar ve bu konudaki dayatmalardır. Sovyetler Birliği'nin çözülüşünden sonra NATO'nun varlığının sorgulanması gereken bir dönemde, iş tam tersi yönde ilerleyerek genişleme halkalar halinde ilerlemiş ve Rusya'nın burnunun dibine kadar gelinmiştir. Bu noktada meseleyi tek başına diplomasi yolunun tıkanmış ve artık savaş durumuna geçilmiş olması ile açıklamak pek de mümkün görünmemektedir. O açıdan son yaşanan sürecin pratik iki sonucuna işaret etmek ABD'nin emellerini göstermek için yeterlidir. Bunlardan birincisi, her ne kadar NATO yönetim kademelerinden Ukrayna'nın NATO üyeliğinin olmayacağına dair sinyaller veriliyor olsa da, bunun göstermelik olduğu aşikârdır. ABD ve diğer emperyalist ülkelerin Ukrayna'ya dönük

askeri yardımları herhangi bir NATO üyesinin sahip olabileceğinin çok ötesindedir. (Bununla ilgili detaylara yazının ileri kısımlarında değineceğiz.) Bununla birlikte, Ukrayna ordusunun şu anda NATO generalleri tarafından kumanda edildiği ve stratejik desteğin de burada ihmal edilmediği görünür olmaya başlamıştır.

ABD'nin bu konudaki niyetini gösteren ikinci önemli olgu ise İsveç ve Finlandiya'nın apar topar NATO'ya alınması olmuştur. Durumu "Ukrayna olmadı bari bu ülkeleri alalım" ya da "Rusya'ya bu ülkeleri alarak bir ders verelim" basitliğiyle ele almak da çok mümkün görünmüyor. ABD emperyalizminin askeri genişlemesi ve Rusya'yı kuşatma stratejisi çok yönlü ve boyutludur. 20. yüzyıl dünya konjonktüründe yerleri ve savaş-barış pozisyonları belirlenmiş olan İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya alınması emperyalizm açısından kalıcı mevziler kazanmanın bir yolu olarak devreye sokulmuştur. Ukrayna gündemi bu açıdan emperyalizmin

gerçek yüzünü göstermesi bağlamında ele alınmalıdır. Her halükârda Ukrayna'nın NATO üyeliğinin devreye alınması da gündeme getirilecektir.

Tüm bunlarla birlikte emperyalizmin enerji koridorları üzerindeki egemenlik arayışı, Montrö gündemini de içerecek şekilde Karadeniz'e dönük bitip tükenmeyen emperyalist hegemonya kavgası, Sovyetler Birliği ile birlikte çözülen ulusal meselelerin günümüzde etnik milliyetçiliklerin tetiklenerek emperyalizm lehine kullanılabilme potansiyeli gibi bir dizi başlık da bu

Sovyetler Birliği'ne ve sosyalizme karşı kullanıldığı hatırlanacaktır.

Bu açıdan, 2014 yılında Ukrayna'ya dönük hayata geçirilen emperyalist müdahalenin koçbaşı olarak bu örgütlerin görev alması şaşırtıcı olmamış ve hatta devamında bunlar Ukrayna siyasetinde ve devlet düzeyinde yerler kazanmışlardır.

ABD'nin Ukrayna'ya dönük müdahalesinde özellikle işin askeri boyutunun da göz ardı edilmemesi gerekmektedir. Çok yakın zamanda

bu üsleri hedef aldığı düşünüldüğünde kimin ABD'nin çıkarları için pozisyon aldığı daha da netleşmektedir. Şimdi güncel olarak ABD'nin Ukrayna'ya karadan havaya füzeler verdiğini açıklaması ve Ukrayna'nın işbirlikçi yönetiminin bunun ardından ABD'den tanklar geleceğini gündeme getirmesi savaşı kimin derinleştirmek istediğinin temel göstergelerinden birisi olarak görülmelidir. ABD'nin ve beraberinde AB ülkelerinin maddi ve askeri yardımları kesmesi, hatta tersine arttırması; Ukrayna'nın kara savaşını isteyen bir pozisyonu daha güçlü ifade etmesi, gelecek dönem işbirlikçi faşist Ukrayna

müdahalelerin arka planındaki önemli unsurlar olarak sayılabilir.

2014'ten Günümüze Ukrayna'da Amerikancı Yükseliş

2014 yılı itibariyle Ukrayna'da nelerin yaşandığı kabaca biliniyor olsa gerektir. Bu açıdan o dönemin detaylarına fazla girmeyeceğiz. 2014 yılında Rusya'ya yakın olduğu bilinen Ukrayna yönetimi emperyalizmin desteği ve Ukraynalı faşist neo-Nazi örgütlenmelerinin marifetiyle devrildi. Bunun devamında ise Ukrayna'nın çok hızlı bir şekilde ABD'nin ve NATO'nun bölgedeki uç jandarma karakolu olarak şekillendirilmesi için bir dizi adım atıldı.

İkinci Paylaşım Savaşı sonrasında ve Soğuk Savaş döneminde şekillenen ya da geçmişten beri varlığını sürdüren neo-Nazi örgütlenmeleri ile NATO ve CIA'nın organik ilişkisi olduğu, hatta farklı coğrafyalarda bunların doğrudan emperyalizm eliyle örgütlendiği biliniyor. Kökleri Ukrayna'da 1920'lere kadar uzanan faşizan yapıların tüm bu dönemler boyunca

ABD'nin Ukrayna'ya 600 milyon dolarlık askeri yardım yapacağını açıklaması işin en güncel örneklerinden bir tanesini oluşturuyor. Bundan önceki yardımlar ile ilgili ABD Dışişleri Bakanı Antony Blinken'in konu ile ilgili yaptığı şu açıklama durumu özetler nitelikte: "Başkan Biden tarafından bir yetki uyarınca, Eylül 2021'den bu yana Ukrayna için ABD silah ve teçhizatından yirmi birinci destek paketine izin veriyorum. Bu 600 milyon dolarlık paket ABD Savunma Bakanlığı envanterlerinden ek silah, mühimmat ve teçhizatları içeriyor." Blinken aynı açıklamasında, bu paketle birlikte Biden yönetiminin göreve geldiğinden beri Ukrayna'ya ABD askeri envanterinden yapılan yardımı 15,8 milyar dolara çıkardığını ifade ediyor.

Burada aslında ABD'nin 2021 yılı Eylül ayından itibaren yüksek düzeyde silahlanmaya ağırlık verdiğini ve bunun toplamının 15 milyar doları aştığını görmek işi özetliyor. Rusya'nın Ukrayna'ya dönük müdahalesinin 2022 yılı Şubat ayında başladığı ve öncelikli olarak Ukrayna'ya dışarıdan yapılan askeri yardımların bulundu-

yönetiminin ABD'nin güdümünden asla çıkmayacağı en önemli kanıtıdır.

Tüm bunların bileşkesinde ise NATO üyesi olmayan ancak NATO'nun doğrudan desteklediği Ukrayna'nın "bağımsızlık mücadelesi" adı altında sonuna kadar emperyalizme bağımlı bir kukla devlete doğru dönüşmesi bulunuyor. Nereden nereye? Faşizme karşı direnen ve kazanan halkların tarihi açısından ne büyük bir ihanet örneği... İnsanlığın eşitlikçi yaşamının kurulduğu topraklar, faşist taburların sermaye ve emperyalizmin çıkarları için kol gezdiği topraklara dönüşüyor. O yüzden emperyalizmin yenilmesi emekçi halkların kurtuluşu açısından büyük önem taşıyor. ■

Ukrayna Gündeminin Bir Başka Boyutu: Kuşatılan Türkiye

ALİ ATEŞ

Türk Ukrayna krizi, sadece Rusya'nın saldırgan siyasetiyle açıklanamayacak çok boyutlu bir sorun. Daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz üzere, Rusya'yı aç gözlü, istilacı, sömürgeci ve işgalci bir karaktere büründürerek, Ukrayna'ya askeri müdahalesini açıklamaya çalışmak çok sığ ve aynı zamanda yanlış bir değerlendirme. Çünkü Ukrayna'ya Rusya'nın müdahalesi, Rusya'nın zorunda kaldığı ve 10 yıllık bir geçmişe dayanan NATO'nun kuşatma siyasetinin sonucu ve buna karşı verilen bir tepki olarak görülmek durumunda.

ABD'nin kirli operasyonları biliniyor. Her türlü müdahaleyi, müdahale ettiği ülkenin iç dinamiklerini kullanarak, onları manipüle ederek ya da doğrudan örgütleyerek gerçekleştirdiği yakın tarihin somut gerçekliği. Gürcistan en yakın örnek. Benzer bir karşı-devrim, üstelik neo-Nazi örgütlenmelerini kullanarak Ukrayna'da gerçekleşen ve tarihe Meydan Darbesi olarak geçen siyasal gelişmeler bilinmeden ve hatırlanmadan bugün Rusya merkezli bir analiz yapılmasının imkânı bulunmamaktadır. Yine aynı şekilde Ukrayna'nın faşist darbeci iktidarının, Ukrayna'nın doğusu başta olmak üzere Ruslara yönelik saldırgan siyaseti de mutlaka belirtilmek durumunda. Kiev'de gerçekleşen darbeye hayır diyen, faşist darbeyi tanımayan bir dizi Ukrayna bölgesinin, Kiev yönetimini tanımadığı ve kendi kaderlerini ellerine alarak Neo-Nazi darbeci yönetiminin saldırılarına karşı kendilerini korudukları 8 yıllık tarihin öyküsü belirtilmek durumunda. Tarihsel gelişim kısaca böyle.

Ancak bununla birlikte bu süreci tetikleyen temel nokta ise bizzat ABD tarafından planlanan NATO'nun genişlemesi siyasetidir. NATO, iki kutuplu dünyanın sona ermesinden sonra sınırlarını adım adım genişletmiş, Doğu Avrupa'yı kapsamış, nihayetinde Ukrayna'yı da işbirlikçi faşist iktidarla birlikte kendisine bağlamayı planlamıştı. Artık NATO ve ABD'nin sınırları ve füzeleri Rusya'nın sınırlarına dayanacaktı. Rusya özünde bu plana karşı bir hamle yaparak, Ukrayna'ya yönelik askeri operasyonunun hedeflerini açıklamıştı: NATO üyeliğine izin ver-

meyeceğini, Ukrayna'nın silahsızlandırılması ve Ukrayna faşist iktidarı tarafından yok sayılan Rus çoğunluğunun yaşadığı bölgelerin faşizmden arındırılması.

Bütün bunlarla birlikte ABD ve NATO'nun, İngiltere, Almanya ve Fransa gibi emperyalist ülkelerle birlikte neredeyse batı blokunun bütün ülkelerini yanlarına alarak Rusya karşıtı bir savaşın bizzat içinde yer aldıklarını söylemek abartı sayılmamalı. Ukrayna'ya ekonomik ve lojistik destek bir yana doğrudan askeri destek, askeri kurmaylık, istihbarat ve silah konularında verilen destek kimseden saklanmıyor. Bugün Rusya neredeyse batı blokuna karşı bir savaş veriyor gibi.

Bu verili durumun nereye evrileceğini göreceğiz, ancak emperyalizmin bütün güçleriyle Ukrayna'yı desteklediği bir savaşın etkileri mutlaka analiz edilmelidir. Emperyalizmin kazanması ile Rusya'nın kazanması arasında özellikle Türkiye'yi etkileri konusunda soğuk kanlı değerlendirmeler yapılmak durumunda.

Öncelikle, böylesi bir analizin ortaya konabilmesi için daha büyük bir fotoğrafı önümüze koymamız şart. ABD emperyalizminin Rusya ve Çin'e yönelik kuşatma, etkisizleştirme, alan kapatma siyaseti temel belirleyici bir etken. Tayvan gündemi ve Çin'in etrafında bulunan bir dizi ülkeyle ABD'nin stratejik işbirliği içinde olduğu biliniyor. Rusya konusuna gelindiğinde ise Polonya, Romanya, Ukrayna, Estonya, Letonya, Slovenya gibi doğu Avrupa ülkelerini kendi nüfuz alanına alırken Balkan ülkeleri üzerinden de askeri bir varlık ve güç biriktirdiği not edilmeli. Özellikle Yunanistan'da ABD askeri varlığının artması ve askeri üslerin çoğalması, ABD emperyalizminin Doğu Avrupa ve Balkanlara iyice yerleşmesi anlamına geliyor.

Güney Kıbrıs'a silah ambargosunun kaldırılması, Kıbrıs'ın güneyinde İngiliz üssü ve ada etrafında enerji kaynaklarının kontrolü için NATO tatbikatlarının düzenlenmesi için bir başka boyutu. İngiltere, Fransa, İtalya, Yunanistan gibi NATO ülkelerinin içinde yer aldığı tatbikata Türkiye'nin de katıldığını ayrıca not etmek gerek.

Ortadoğu ise daha fazla biliniyor. Irak'ın işgal edilmesi, İran'a karşı Körfez Arap ülkeleriyle

ABD'nin stratejik işbirliği ya da bu ülkelerin ABD kuklası olması, Suriye'nin parçalanma siyaseti ve Irak ile Suriye'de ABD himayesinde Kürt yönetimlerinin oluşturulması girişimleri yukarıdaki tabloyu tamamlayan öğelerle dolu. Böylesi bir tabloda ABD emperyalizminin hemen hemen Türkiye'nin etrafında bulunan bütün noktalara yerleştiğini, askeri olarak güçlü bir şekilde bulunduğu, politik olarak ise Türkiye'nin neredeyse çevresini ABD güdümünde ülkelerle sardığını görmek gerek.

Emperyalizmin varlığı ile devrimci çıkışlar zıt kutuplardır. Balkanlarda, Ortadoğu'da, Avrupa'da devrimci siyasal çıkışların zemini, olanakları ve olasılıkları bizzat ABD emperyalizminin bu bölgelere yerleşmesiyle zayıflayacaktır. İlk görülmesi ve altının çizilmesi gereken olgu burası. Emperyalizm, en başta sermayeye, işbirlikçilerine ve kendisine yönelik her türlü tehdidi ezmek ya da zayıflatmak noktasında tereddüt etmeyecektir.

Benzer bir durum ülkemiz için de vardır. Emperyalizm ile Türkiye'nin ilişkilerinde yeni bir durum bulunmuyor. NATO üyesi Türkiye'de ABD emperyalizminin iki büyük stratejik üssü bulunuyor. Ancak bununla birlikte, iki kutuplu dünyada görece hareket alanına sahip Türkiye'nin bu hareket alanının daha da daralacağı bir gerçek tabloyu yazmaya çalışıyorum. Türkiye, dış siyasette dar zeminde kısa paslaşmalar dışında ABD emperyalizmine daha fazla teslim olacak bir durumla karşı karşıya kalacaktır.

Bu açıdan Ukrayna-Rusya arasındaki savaş, sadece Rusya'nın işgalci emelleriyle açıklanacak kadar basit değil. Aynı zamanda ABD emperyalizminin stratejik hedefleri noktasında Türkiye'yi de yakından ilgilendirmektedir. Yunanistan, Suriye, Irak, Ukrayna, Balkanlar gibi bir alanda daha güçlü bir emperyalizm, Türkiye'nin daha işbirlikçi siyasetinin ve Türkiye'nin emperyalizmin dayatmalarına daha fazla boyun eğmesinin zeminini döşeyecektir.

AKP iktidarı da, emperyalizmin bu siyasetine su taşımaktadır. Sözde Rusya ile işbirliği yaparken, özünde ABD emperyalizminin taşeronluğunu ve ayak işlerini yürütüyor. Bu siyasetin ülke çıkarlarıyla değil doğrudan ABD emperyalizminin çıkarlarıyla ilgisi bulunuyor. ■

Gericiliğe, baskıya ve şeriat rejimine direnen İran halkı kendi kaderini eline almalıdır!

İran Halkının Özgürlüğünün Yolu Laiklikten Geçer!

İran'da gericiliğe ve şeriat rejimine karşı ortaya çıkan toplumsal tepki, dine dayalı toplumsal ve siyasal rejimlerin baskıcı ve faşist karakterini bir kez daha göstermiştir. İslami kurallara göre örtünmediği gerekçesiyle Mahsa Amani'nin gözaltına alınması ve sonrasında öldürülmesinin tetiklediği toplumsal tepki, İran halkının karanlığa, baskıya, gericiliğe ve şeriat rejimine duyduğu öfkenin dışavurumudur!

Başta kadınlar olmak üzere İran halkının özgürlüğünün yolu laiklikten geçmektedir. Dine dayalı, teokratik ve hele hele şeriat temelli rejimlerin temel insan hak ve özgürlükleriyle yan yana gelemeyeceğini İran'da yaşananlar fazlasıyla göstermektedir.

İran'da yaşananlar, ülkemiz için de derslerle doludur. Yıllardır "türban" üzerinden siyaset yapan şeriat özlemcilerinin nasıl bir rejim

vaat ettikleri İran örneğinde açık ve somuttur. İran'da yaşanan açık gerçek, ülkemiz için de açık bir tehlikedir. Kadınların, çocukların ve hatta erkeklerin giyim ve yaşam tarzına dönük nefret kusan örnekler son 20 yıldır ülkemizde de AKP iktidarıyla birlikte artmaktadır. AKP iktidarı da laikliği tasfiye ederek, Türkiye'yi tarikatlarla teslim etmiştir!

Ülkemizin İran olmasını istemiyorsak, laikliği yeniden kazanmak zorundayız!

"Azgın laikçiler" söylemi ile kendi azgınlıklarının üzerine örtmeye çalışan laiklik düşmanlarına, İran'ın despotik rejiminden daha gericici bir zihniyete Türkiye'yi teslim etmeyeceğiz!

Baş örtüsü dayatmasına karşı isyan eden İranlı kadınların ve İran halkının özgürlük mücadelesi aynı zamanda İran halkının kendi kaderini eline

almasının ve İran'ın geleceğinin de mücadelesidir. Bu mücadele şüphesiz bugünkü gericici rejime yönelmişken İran'ın geleceği emperyalist işbirlikçilere de teslim edilemez. İran halkının özgürlük ve eşitlik taleplerinin İran'ı hedef tahatasına oturtan başta ABD olmak üzere emperyalizm tarafından manipüle edilmesine izin verilmemelidir. İran halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesi, gericiliğe ve şeriat faşizmine olduğu kadar aynı zamanda sömürücü düzene ve emperyalizme karşı verilecek mücadeleyle ancak ve ancak başarıya ulaşabilecektir.

İran rejimi tarafından halkına yönelik devlet şiddetine karşı İran emekçilerine ve ilericilerine dayanışma duygularımızı iletiriz.

İran Tudeh Partisi'nden Açıklama:

"Kahrolsun Diktatör!": Rejimin katil eşkıyalığının sonu yok!

28 Haziran 2022'de Ali Hamaney, sosyal medyada İran halkını korkutmak ve rejimin 1980'lerde işlediği kanlı suçları yüzsüzce savunmak için tasarlanmış bir mesaj yayınlayarak, mevcut koşullarda bu suçları tekrar etmekle tehdit ederek, "1980'lerin Allah'ı bu yılkiyle aynı Allah!" dedi. Bu, emekli diktatörün rejimin durumuyla ilgili endişelerinin açık bir işaretidir.

Son aylarda özellikle mayıs ayından itibaren, diktatörlüğün haydutlarının ülkemiz halkına, özellikle de rejimin insanlık dışı ve ortaçağ politikalarından bıkmış kadınlara karşı artan acımasız baskılarına ve şiddetine tanık olduk. Son günlerde, Dini Lider'in paralı askerlerinin yaptığı son canice vahşete tanık olduk. İran'ın batısındaki Saggız şehrinde bir aile ziyareti için başkent Tahran'a seyahat eden 22 yaşındaki Mahsa (Zhina) Amini, 13 Eylül Salı günü Tahran'daki bir metro istasyonunda tutuklandı. Ahlak polisi ajanları tarafından bir başörtüsünü tam olarak uygun şekilde takmadığı iddiasıyla gözaltına alındı ve daha sonra Tahran'daki Vozara Caddesi'ndeki gözaltı merkezlerinden birine götürüldü. Çeşitli raporlara göre, birkaç saat sonra Mahsa Amini, kritik bir durumdayken Kasra Hastanesi'nin yoğun bakım ünitesine transfer edildi. 16 Eylül Cuma günü öldüğü açıklandı.

İnsan Hakları Aktivistleri Haber Ajansı'nın (HRA-NA) bir raporuna göre, güvenlik görevlileri, erkek kardeşine, zorunlu bir saatlik "yeniden eğitim/yeniden eğitime" katıldıktan sonra serbest bırakılacağını söyleyerek Bayan Amini'yi ahlak polisi Vozara'daki gözaltı merkezine transfer etti. Ancak, Amini'nin gözaltındayken dövüldüğü ve birkaç saat sonra acil olarak ihtiyaç duyulan tıbbi tedavinin gecikmesi nedeniyle gözaltı merkezinden Tahran'daki Kasra Hastanesine nakledildiği iddia edildi. Gözaltı merkezinden ayrılanlar, Amini'nin ani bir ruh hali değişikliği ve sonrasında son derece gergin bir halde gerçekleşen hastaneye transferini anlattılar. Güvenlik güçleri daha sonra gözaltı merkezinin dışında toplanan tutukluların endişeli aile fertlerine saldırdı ve biber gazı sıkmaya başladı.

Kasra Hastanesi dışında başta kadın protestocular olmak üzere başka önemli gösterilerin yapıldığına dair birkaç haber var. Bu korkunç suçla ilgili haberler İran'da güçlü bir şekilde yankılandı ve ülke içindeki popüler örgütler ve önde gelen şahsiyetler tarafından yapılan açıklamalar, insanların öfkesinin geniş boyutlarının altını çiziyor. Amini'nin cesedi, bu sabah memleketi Saggız'da, "Kahrolsun diktatör!" gibi sloganlar atan büyük bir insan kalabalığının

ortasında toprağa verildi. Geçici mezar taşında basitçe şöyle yazıyor: "Sevgili Zhina, ölmeyeceksin, adın direniş sembolümüz olacak".

Mahsa Amini'nin İran İslam Cumhuriyeti suçlularının elindeki trajik ölümü, halkımız 1988'deki rejim tarafından şimdiki başkan İbrahim Reisi gibi katillerin de içinde olduğu ve binlerce siyasetçi tutsağın katledildiği "Ulusal Felaket"i ancak gerçekleştirdi. Bu durum bir kez daha açıkça göstermektedir ki, mevcut gayrimeşru ve sevilmeyen rejim iktidarda kaldığı sürece tiranlığa, insan hak ve özgürlüklerine yönelik şiddetli ve kanlı baskılara son verilmesi umudu yoktur. İran İslam Cumhuriyeti tarafından işlenen bu son korkunç suçu kınarken, İran Tudeh Partisi, İran'ın ve dünyanın tüm ilerici ve özgürlük seven güçlerine teokratik suçlara karşı eşgüdümlü ve yaygın bir protesto düzenleme çağrısını yineler. İslam Cumhuriyeti rejimi herhangi bir reformun ötesindedir ve bu nedenle bu felakete kesin bir son vermenin ve ulusal demokratik hükümetin yolunu açmak için halk mücadelelerini güçlendirmeli, genişletmeli ve koordine etmeliyiz.

■ İran Tudeh Partisi

TKH Üniversite Çalışmaları Konferansı Başarıyla Gerçekleşti!

Türkiye Komünist Hareketi Üniversite Çalışmaları konferansı Türkiye'nin birçok noktasından üniversiteli gençliğin katılımıyla gerçekleşti. Yeni eğitim-öğretim döneminin başlamasıyla birlikte TKH Gençliği de çalışmalarını hızlandırmak ve önümüzdeki sürece dair olası gelişmeleri ele almak açısından 2022 konferansını gerçekleştirdi.

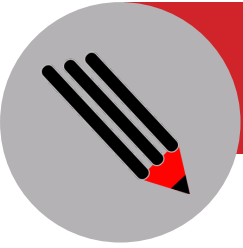
Konferans siyasi metnine dair sunumların yapılmasıyla başlayan konferans, delegasyonun söz alması ve alanlardan deneyim aktarımlarıyla

devam etti. Başarılı bir şekilde sonuçlanan konferansın ruhunu ise yeni dönemde üniversitelerde partili gençliğin örgütsel, siyasi ve ideolojik etkisini artırmak, büyük bir örgütlenme ve güçlenme hamlesi gerçekleştirmek oluşturuyor.

İki bölümden oluşan konferans toplantısının ilk bölümünü "Türkiye, Gençlik ve Üniversiteler", ikinci bölümünü ise "Gençlik, Üniversiteler ve Parti" başlıkları oluşturdu. Konferansta Türkiye'de yaşanan siyasi gelişmelerin gençliğe ve üni-

versitelere yansımaları, bu durum karşısında TKH Gençliği'nin alacağı tavır ve yaklaşımlar, partili gençliğin üniversitelerde mücadeleyi yükseltmek için kullanacağı ve devreye sokacağı araçlar değerlendirildi.

TKH Üniversite Çalışmaları konferansı tüm üniversitelerde sosyalizm mücadelesini yükseltmek ve gençliği parti saflarında buluşturma iradesiyle son buldu.

Genç Köşe

Düzen Partileri, Seçimler Ve Gençlik

Yaklaştığımız seçim süreci Türkiye'nin geleceğini karar altına alma noktasında önemli bir yere oturmaktadır. Bu kararı verecek olan toplumun büyük bir kısmını oluşturan gençliğin önündeki seçenekler ise açıkça görülmelidir. Bunlardan ilki, sermaye sınıfının temsilcisi ve emperyalizmin taşeronu AKP'nin merkezinde durduğu gerici, işbirlikçi ve piyasacı Cumhuriyet'tir. Bu ittifakın Türkiye'de gençlik içinde yansımaları ise gelecek-sizlik ve işsizlik sorununu ayyuka çıkartmak, gericiyi palazlandırarak üniversitelere sokmak, akademiyle birlikte eğitim müfredatını işbirlikçi rejimin ihtiyaçlarına göre şekillendirmeye çalışmaktır. Ne AKP iktidarının ne de kurmuş oldukları Cumhuriyet ittifakının yalnızca gençliğe değil genel anlamıyla topluma vaat edecek hiçbir şeyi kalmamıştır. "Dindar ve kindar" nesil yetiştirme politikaları doğrultusunda biçimlendiremedikleri gençlik, gerici yaşam tarzını kabullenmemiştir. AKP iktidarı ve Cumhuriyet ittifakı ile birlikte kadın üniversiteleri tartışması, imam hatip politikaları ve akademi gerici tartışmaları beraberinde daha nice sorun tarihin çöplüğüne gidecektir.

AKP tarihin çöplüğüne gitmelidir, çünkü piyasacıdır. Üniversiteleri millet bahçesi adı altında rant alanı haline getirmiş, gençliği Türkiye'nin geleceği olarak değil kârlarına kâr katabilecekleri bir müşteri toplumu olarak görmüştür.

AKP tarihin çöplüğüne gitmelidir, çünkü işbirlikçidir. Sermayeye her alanı peşkeş çekmiş, özelleştirmelerin önünü açmıştır.

AKP tarihin çöplüğüne gitmelidir, çünkü gericidir. Eğitim alanına dair "kızıl erkekli" söylevleriyle, akademinin tasviyesiyle 9 yaşında kız çocuklarını

evlendirilmesini savunan kadrolara yer açmasıyla, ekonomik kriz altındaki emekçi çocuklarını tarikat ve cemaat yurtlarına mecbur bırakmasıyla gericiyi palazlandırmıştır.

Bu sorunlar AKP'ye içkin midir?

Bahsedilen tüm bu üst yapısal sorunlar hiçbir partinin öznelinde gelişen sorunlar değildir. Sermaye sınıfını temsil eden her aktör bu başat sorunların yalnızca öyle ya da böyle şekillendirilmesinde rol alır. İdeolojik hat doğrultusunda şekillenen siyaset için partiler araç olarak görülmelidir. Bu anlamıyla AKP ve Cumhuriyet ittifakı sermaye düzeninin bir kanadıdır birlikte dinci gericiyi temsil etmektedir. Bugün gericiye karşı, tarikat ve cemaat örgütlenmelerine karşı laiklik vurgusunun altını kalınca çizmeyen her mücadele AKP ile yan yana düşmektedir. Seçim için diğer bir seçenek olarak karşımıza çıkan Millet ittifakı ise ideolojisi ve buradan şekillenen siyaseti açısından Cumhuriyet ittifakından farklı değildir. Altılı masada yer alan AKP içerisinden çıkan DEVA ve GELECEK partilerinin temsiliyeti ortadadır. MHP içerisinden çıkmış İYİ partinin temsil ettiği milliyetçilikle, SAADET partisinin temsil ettiği dinci gericiyle var olan sorunların çözülmesi, çözüme yaklaşması dahi söz konusu olamaz. Büyük bir sermaye grubunun bir diğer temsilcisi olan, laiklik demeye çekinen CHP ve Cumhuriyet ittifakının makyajlanmış hali olan Millet ittifakı Türkiye'de sorunları çözecek programa sahip değildir.

Türkiye siyasi tarihi boyunca o veya bu şekilde gelmiş geçmiş iktidarların temsiliyeti, hiçbir zaman gerçek anlamıyla "toplum" olmamıştır. Belirli vaatlerle belirli ölçüde toplumcu olmaya yakın, devletçi politikaların görece yükseldiği

dönemler olsa da o döneme ait iktidarların bile merkezine koyduğu şeyin kendisi toplumun daha yüksek taleplerine karşı sermaye sınıfının çıkarlarının korunmasıydı. Tam da bu noktada düzenin restorasyonuna tekabül eden Millet ittifakına verilen oy, sonucun değişmeyeceğinin bilinmesine rağmen yeni bir döngünün başlamasına olanak sağlamaktadır. Yetmez ama evet demenin bir ürünü olan bu günlerde, Türkiye'nin var olan döngüden sıyrılarak kendine yeni bir yol çizmesinin olanakları doğru bir zeminde tanımlanmalıdır.

Türkiye'de var olan sorunların çözümünün düzen içi restorasyonda aranmasına hayır diyen gençlik için seçenek Sosyalist Güç Birliği'dir. Sorunların çıkış noktası işbirlikçilik, gerici ve son kerte sermaye düzenidir. Bu sorunların çıkış merkezleri düzen muhalefetinin hattını da kapsamaktadır. Gericiye karşı laiklik, emperyalizme karşı bağımsızlık, sermaye düzenine karşı sosyalizm sorunlarının yegane çözümüdür. Bu şartlar etrafında birlik olunmadığı sürece Türkiye'de yeni bir sayfa açılmasından ve toplumsal kurtuluştan söz dahi edilemez. Türkiye'nin geleceği gençliğin elindedir. Bu geleceği şekillendirmek, laikliğin adının bile geçmediği sermaye düzeninin restorasyonuna karşı umudu örmek, yağma ve talan düzenine karşı yeni bir cumhuriyet inşa etmek gençlikle mümkündür.

Sosyalist Cumhuriyet mücadelesi ise salt olarak seçimlere, oy kullanmaya indirgenmemelidir. Bu anlamıyla ilerici gençlik, sosyalist cumhuriyet mücadelesine seçim sonrasında da devam ederek haklı mücadeleyi yükseltmelidir.

■ Melike Güneşer

İKD 2. Türkiye Konferansı Tamamlandı

İnsanca Bir Yaşam Eşitlikçi Bir Düzen İçin Sosyalizm!

İlerici Kadınlar Derneği (İKD) 2. Türkiye konferansı 25 Eylül 2022 tarihinde İstanbul'da Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde yapılan son oturum ile tamamlandı.

İKD konferansı bütün kadınları eşitlik, özgürlük, laiklik ve bağımsızlık temelinde yeni bir toplumsal düzenin inşası için, sosyalist kadın hareketine güç vermeye, aşağıda ki başlıklar etrafında örgütlenmeye çağırır.

1-Kadınların mücadelesi toplumsal kurtuluş mücadelesidir, kadınların eşitliği ancak sınıfsız bir toplumda mümkündür

- Mülkiyet ilişkileri ile birlikte ortaya çıkan işbölümünün neden olduğu kadın üzerindeki tahakküm ancak bu mülkiyet ilişkilerinin ortadan kalktığı koşullarda sonlanacaktır. Dolayısıyla bugünkü mülkiyet ilişkilerinin kar ve sömürü odaklı kurulduğu kapitalizmin yıkılması ve sınıfsız, sömürsüz bir toplumsal düzen kurulması kadınların kurtuluşunun en temel zemindir.

- İKD yıllardır "hepimiz kadınız aynı saftayız" ve "evrensel kız kardeşlik" aldatmacasının karşısında kadın mücadelesinin, sınıf mücadelesinin bir parçası olduğunu ısrarla ortaya koyar. İKD emekçi sınıflarla birlikte toplumsal kurtuluşu hedefler, mücadele zeminini bu bütünlükle tanımlar.

- Kadınların toplumsal konumları toplumsal üretime katkıları ile belirlenir. Kadınların çalışmasının önündeki toplumsal ve geleneksel tüm engeller kaldırılmalı ve kadınlar toplumsal gelişmenin eşit ortakları olmalıdır.

2- Kadınların mücadelesi sermayeye ve sömürüye karşı emeğin mücadelesidir

- Sınıf mücadelelerinin zayıfladığı, sermayenin özüne döndüğü, kriz dönemlerinin sıklaştığı, dünyada solun, sınıf mücadelesini kimliklerle ikame ettiği günümüzde emekçilerin kazanımları büyük bir hızla kaybedilmiştir. Bu süreçten en fazla etkilenen yine kadın emekçiler olmuştur.

- İKD sermayeye, patronların kar hırsı üzerine kurulmuş olan kapitalizme karşı eşitlikçi bir düzeni piyasacılığa karşı kamucu bir ekonomiyi savunur.

- Üretim sürecinde ve toplumsal ilişkilerde kadının eşitliğini sağlayacak en önemli başlıklardan biri, ev işleri, çocuk ve yaşlı bakımı gibi işlerin kamu hizmeti haline gelmesidir. Kadınların çalışabilmesi ve toplumsal gelişmenin eşit ortakları olabilmeleri için çocukla ilgili sorunlar ve yükler kamunun sorumluluğunda olmalıdır. Tüm işyerlerinde ve mahallelerde yaygın olarak ücretsiz kamusal kreşler kurulmalıdır. Kadınların omuzlarına yüklenen bakım hizmetlerinin kamusal hizmetler olarak örgütleneceği bir toplumsal düzen kurulmalıdır.

3- Gericiliğe karşı aydınlık bir gelecek için laiklikten vazgeçmiyoruz!

- Bugün karşı karşıya olduğumuz gerici kuşatma karşısında, kadınların toplumsal hayattaki varoluşu için laiklik mücadelesi yükseltilmelidir.

- İKD amasız fakatsız laikliğin yeniden tesisi için mücadele eder. Sosyalist kadın hareketi başta yaşam hakkı üzere kazanılmış bütün hakların korunması, ileri taşınması, eşit ve özgür bir toplumun yeniden inşası için yurttaşlık hukukunun ve bunun zemin olan laikliğin uygulanması için mücadeleyi büyütür.

- Ülkemizde tarikat ve cemaatlerin tahakkümüne, AKP'nin ideolojik işler bakanlığına dönüşen

ve adeta şeyhülislam gibi işlev gören diyanetin fetvalarına, sosyal yaşamın haremlik selamlık olarak organize edilmesine, eğitimde gericileşmeye, medrese ve sıbyan mekteplerine, kadın "üniversitelerine" karşı mücadele sosyalist kadın hareketinin öncelikli görevidir.

4-Kadına yönelik şiddet ve cinsiyet ayrımcılığına karşı kadınların örgütlü mücadelesi esastır

- Kadınların toplumsal alanda ikincilleşmesinin ve artan gerici saldırıların en önemli sonucu kadınlara yönelen şiddet ve cinsiyet ayrımcılığıdır.

- İKD kadına yönelik her türlü şiddete ve cinsiyet ayrımcılığına körükleyen gerici politikalara karşı eşitliğin, özgürlüğün her alanda tesisi için mücadele eder.

-Kadına yönelik şiddetin önlenmesi için gerekli yasal düzenlemelerin yapılması ve etkin uygulanması kadar, kadınların toplumsal alanda güçlendirilmesi, toplumsal üretime katılımının önündeki engellerin kaldırılması ve kadınları ikincilleştiren gerici politikalara son verilmesi bütünlüklü bir siyasal programla mümkündür.

5-Kadınların kurtuluşu gericiliğe alan açan liberalizm ile hesaplaşmaktan geçer

-Ülkemizde liberalizmin büyük desteğiyle iyice güçlenen Siyasal İslam iktidara taşınmış, gerici bir rejim kurulmuştur. Liberal ideolojik salgı burada dinci gericiliğin yerleşmesinde önemli bir işlev görmüştür.

-İKD, fırsat eşitliği, girişimcilik gibi kavramlarla kadın emekçilerin sömürüye ikna edilmesinin ve üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti kutsayan, gericiliği özgürlük kılıfı ile pazarlayan her türden liberal ideolojinin karşısındadır.

- Sosyalist kadın hareketi kadınların eşitlikçi bir düzende gerçek anlamda özgürce yaşayabilecekleri bir düzenin yolunu açacaktır.

6-Emperyalizm dünya halklarının düşmanıdır, kadınların mücadelesi emperyalist barbarlığa karşıdır

- Emperyalizm sadece askeri ve iktisadi değil, aynı zamanda siyasi, ideolojik ve kültürel bir hegemonya kurar. İktisadi ve siyasi yapıdan, hukuka, yaşamı kavrama, kültür, sanat, tüketim ve beslenme alışkanlıkları, düşünce biçimleri, dil, toplumsal ilişkiler ile diğer birçok tercihi, alışkanlığı ve algıyı dayatır, dönüştürür.

-Sosyalist kadın hareketi milyonlarca kadın ve çocuğun mülteci/göçmen ya da sığınmacı konumuna sürüklenmesinin sorumlusu ve suçlusu olan emperyalist saldırganlığa karşı mücadeleyi büyütürken, emperyalist hegemonyanın ideolojik aracı haline gelen kimlik siyasetinin kuşatması ve onun araçları olan sivil toplumculuk mekanizmalarının da karşısındadır.

- İKD, dünya halklarının baş düşmanı olan emperyalizme karşı bağımsızlığı, halkların kardeşliğini ve barışı savunur.

7-Kapitalizmin krizi derinleşirken sosyalist kadın hareketi için olanaklar artmaktadır

- Bugün kapitalizmin yaşadığı en büyük dördüncü kriz ve emekçilerin omuzlarına yüklenen bu krize karşı ortaya çıkan tepkiler, direnişler bütünlüklü bir sınıf mücadelesinin konusudur. Çok boyutlu olan bu krizin faturası emekçi sınıflara kesilirken,

sermayenin tekelleşmesini güçlendirdiği ve kârını büyüttüğü ortadadır.

- Kapitalizmin krizinin en ağır sonuçlarını kadınlar yaşamaktadır. Dolayısıyla ilk cevabın kadınlardan gelmesi tesadüf değildir. Gerek emek rejimleri ve kadınların üretim sürecindeki konumu, gerekse gerici politikaların güçlenerek kadınları kuşatmasına karşı ortaya çıkan tepkiler kimlik mücadelesinin değil, yeni bir toplumsal düzen mücadelesinin, yani sınıf mücadelesinin konusudur.

- Sosyalist kadın hareketinin eşitlik, özgürlük, laiklik ve bağımsızlık temelinde yeni bir toplumsal düzen programı ile kadınların kitlesel eylemlere dönüşen tepkileri ve talepleri kesişmekte, olanaklar artmaktadır.

- İKD bugün karşı karşıya olduğumuz bu karanlık tablodan tek gerçekçi çıkış yolunun sosyalizm olduğunu ilan eder. Sosyalizm mücadelesi bugün emekçi sınıfların ve kadınların ertelenemez ve gerçekçi tek seçeneğidir.

İKD kadınlar için tam ve gerçek bir eşitlik sağlanana kadar örgütlü mücadelesini yükseltecektir.

Konferansta ayrıca şu başlıklar karar altına alınmıştır

1- İstanbul sözleşmesi hakkında karar

Kadına yönelik şiddetin önlenmesi konusunda taraf devletlere önemli yükümlülükler getiren İstanbul Sözleşmesi'nin fesih kararı, laikliğin tasfiyesi, hukukun yok sayılması ve başkanlık rejiminin tek adam yönetimi anlamına geldiğinin kanıtıdır. Gerici çevrelerin talebi ile alınan bu karar aynı zamanda anayasanın laiklik ilkesinin ihlalidir. Kadınların yaşam hakkını tanımayan bu kararı bizlerde tanımıyoruz. İKD İstanbul Sözleşmesi'nin tekrar yürürlüğe girmesi ve etkin uygulanması için mücadelenin Laiklik mücadelesinden bağımsız olmadığını bilerek bu mücadeleyi yükselterek devam eder.

2- İran'da ki gelişmeler hakkında karar önerisi

İran'da başörtüsü dayatması bir kez daha gericiliğin gerçek yüzünü ve laikliğin önemini ortaya çıkarmıştır. Ülkemizde siyasi İslamcılarının savdukları rejimin somut bir örneği İran'da yaşanırken, İranlı kadınların bugün bu dayatmaya ve gerici kadın düşmanlığına karşı ayağa kalkması çok önemlidir. İKD. İran'da şeriat rejimi karşısındaki bu tavrın laiklik ve emperyalizme karşı mücadeleyle güçleneceğini bilerek Laiklik için mücadeleyi büyütür.

Cumhuriyet Gazetesi yazarı Zülal Kalkandelen gericiliğe karşı laiklik ve Cumhuriyet'i, yaşam hakkını savunduğu için uzun süredir gerici odakların hedefi haline gelmiştir ve bu odaklar tarafından her türlü tehditle karşı karşıyadır. En son İran'da tesettür nedeniyle öldürülen Mahsa Amani ile ilgili yazdığı yazı da bahane edilerek bu tehditlerin dozu artmıştır. İlerici Kadınlar Derneği bu tehditler karşısında Zülal Kalkandelen'in yanındadır. İlerici-lik, laiklik ve yaşam hakkı mücadelesinde kendisiyle omuz omuza yürümeye devam edecektir!

Sosyalist Liseliler Dergisi'nin 33. Sayısı Liseli Gençlikle Buluştu!

Gençliği geleceksizliğe mahkûm eden sömürü düzenine karşı sosyalizmi savunan Sosyalist Liseliler Dergisi'nin 33. sayısı "Sosyalist Liselilere Katıl! Sosyalizme Güç Ver!" başlığıyla çıktı!

Liseli gençliğin üretimiyle aylık olarak çıkan Sosyalist Liseliler Dergisi'nin 33. sayısının içeriği ise şöyle:

"Memleket" bölümünde düzeni değiştirecek olanın "sol" olduğu vurgulanarak AKP hükümetine karşı sağ bir ittifak olan Millet İttifakının da bir umut olamayacağı ifade ediliyor. Düzen partilerine karşı sosyalist partilerin kurduğu Sosyalist Güç Birliği ittifakının ilkelerinden ve temel hedeflerinden bahsediliyor.

"Eğitim" bölümünde gençliğin sorunu olan geleceksizlik ve üniversite sınavlarına giren öğrenciler arasındaki eşitsizlik anlatılmakta, gençliğe sosyalizm saflarında mücadele çağrısı yapılmaktadır.

"TKH Kimdir?" bölümünde Türkiye Komünist Hareketi'nin politik duruşu anlatılmakta ve TKH'nin işçi sınıfı iktidarı mücadelesinde gençliğin önemli görevleri ve rolü olacağı vurgulanmaktadır.

"Genç İşçi" bölümünde meslek liselerindeki

öğrencilerin patronların kârı için nasıl sömürüldükleri anlatılmaktadır.

"Devrimci Klasik Portreler" bölümünde Seni Halk Adına Ölüme Mahkûm Ediyorum, İlk Öğretmenin, Lenin'den Anılar, Komünist Parti Manifestosu, Yarın Bizimdir Yoldaşlar, Kulelerde Bayraklar gibi devrimci eserlerin içerikleri anlatılmış ve bazı kesitler sunulmuş devrimci mücadelede gençlere yol göstermiştir.

"Kültür-Sanat" bölümünde Küba halkının devrimci önderi Fidel Castro'nun hayatı ve devrimci mücadelesi, diğer bölümde ise Türkiye halkının devrimci, aydın sinemacısı Yılmaz Güney'in sinema anlayışı anlatılmaktadır.

"Örgütlü Mücadele" bölümünde kapitalizmin yarattığı geleceksizlik ve çaresizlik yüzünden gençliğin yurt dışına kaçmayı çözüm olarak görmesi, buna karşı kaçışın çözüm olmadığı, gençliğin örgütlü mücadele yürüterek karanlık düzenden çıkabileceği vurgulanmaktadır.

Türkiye solunda da büyük oranda fikir ayrılıklarına neden "Ulusal Sorun" başlıklı yazıda sığınmacı sorunu ve ulusal sorun konuları incelenmiş, kapitalist ve emperyalist sisteme karşı mücadele verilerek çözüme ulaşılabileceğine dair tahlil yapılmıştır.

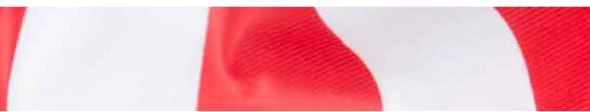
Son olarak TKH Genel Başkanı Aysel Teke-

rek ile yapılan röportajda seçimler, ittifak ve gençliğin seçimde ne yapması gerektiğine dair konulara yer verilmiştir.

Arka kapakta ise Taksim Cumhuriyet Anıtı önünde konuşan 68 öğrenci liderlerinden Harun Karadeniz yer almaktadır. "Okumuş insan emekçi halka karşı sorumludur!" sözü gençliğe yol göstermeye devam etmektedir.

Sorularla Sosyalizm ve Türkiye Komünist Hareketi

Ülkemizin ABD'ye ve AB'ye muhtaç olduğu iddia ediliyor. ABD'yle ve AB'yle iyi geçinmezsek, başımıza bin türlü bela geleceği öne sürülüyor.

Doğru olan tam tersidir! Bu ülke ABD'ye ve AB'ye bağımlı kaldıkça, başımızdan bela eksik olmamaktadır!

ABD ve AB ile kurulan yakın ilişkiler Türkiye'ye ne sağlıyor? Birincisi, gençlerimize savaş meydanlarında ölme ve öldürme olanağı sağlıyor!

Bu ülkenin gençleri geçmişte Kore'de, amacını bile bilmedikleri bir savaşta, ABD askerlerine kalkan yapmıştı. Türkiye'nin yurt dışındaki bütün askeri birimleri bugün aynı tehlikeyle karşı karşıyadır.

İkincisi, İsrail ile birlikte emperyalistlerin taşeronluğunu yaptığımız için, tüm Ortadoğu halklarının düşmanlığını kazanıyoruz.

Üçüncüsü, emperyalist yağma arttıkça sanayimiz ortadan kalkıyor. Tarımımız çökertiliyor. Üretmeyen bir ülke haline gelirken, işsiz ve yoksul insanlarımızın sayısı artıyor.

Dördüncüsü, emperyalist silah tekellerine her yıl milyarlarca dolar aktardığımız yetmiyormuş gibi, ülkemiz ABD'nin nükleer silah deposu olarak kullanılıyor.

Tüm bunlar neden yapılıyor?

Birincisi, bu ülkedeki sermaye sahiplerinin, emperyalist yağmadan pay alması, uluslararası şirketlerin, tekellerin komisyonculuğunu yaparak para kazanması için.

İkincisi, kârını arttırmak isteyen sermaye sahipleri, bizlerin, yani bu ülkenin emekçilerinin güçlenmesine karşı emperyalistlerin desteğine muhtaç olduğu için.

Hiç unutmamamız gereken şudur: Türkiye, emperyalist ülkelerden "yardım" alan değil, bu ülkelere kaynak aktaran bir ülkedir. Türkiye'nin borçlu olduğu yalandır. Türkiye'den sadece borç ödemesi adı altında çıkan kaynaklar, borç ve kredi adı altında ülkeye giren miktardan çok fazladır. Üstelik fazlasıyla ödediğimiz bu paraların, halkımıza ve ülkemize değil, para babalarına faydası dokunmaktadır. Ülke üretimini gerçekleştirebilecek her türlü kaynağa sahipken, emperyalist ülkelerden her yıl milyarlarca dolar değerinde gereksiz ithalat yapıyoruz. Oysa Türkiye, her alanda fazlasıyla kendine yetecek bir ülkedir. Her türden bağımlılık ilişkisine son verdiğimizde, zararlı çıkacak olan yalnızca sermaye sahipleri ve emperyalistler olacaktır. Ambargo uygulamalarının da hiçbir önemi olmayacaktır. Çünkü Türkiye, kendi kaynaklarıyla kolaylıkla kalkınabilecek bir ülkedir.

Yeter ki, kaynaklarımızı yağmalatmayalım!